

OSTATNIE OSTRZEŻENIE DLA ŚWIATA

Nadchodzi nowy porządek świata!

- Oczekują go światowi liderzy
- Ma wielu zwolenników
- Przepowiedziany 2000 lat temu
- Wkrótce stanie się faktem
- Jest właśnie na czasie
- Zawładnie całym światem

„To wielka idea: nowy porządek świata, w którym rozmaite narody zostają razem podciągnięte pod wspólny mianownik ... jedynie Stany Zjednoczone posiadają zarówno znaczenie moralne, jak i środki aby to poprzeć.” George Bush, State of the Union address, Los Angeles Times, Feb. 18, 1991.

„Pod odważnym przewodnictwem papieża Jana Pawła II, państwo Watykan zajęło prawne miejsce w świecie jako międzynarodowy głos. Właściwym jest to, że kraj ten okazuje swój respekt dla Watykanu uznając zajmowaną przez niego światową pozycję.” Dan Quayle, Appeal to the US Senate, September 22, 1983

„(Jan Paweł II), twierdzi że ludzie nie pokładają wiarygodnej nadziei stworzenia realnego systemu geopolitycznego, chyba że jest on założony na gruncie chrześcijaństwa Kościoła Rzymsko-Katolickiego.” M. Martin, *Keys of This Blood*, str. 492.

„Narody Zjednoczone - Przedstawiciele Rady Bezpieczeństwa odbyli dzisiaj w Nowym Jorku ich pierwsze spotkanie na szczycie, gotowi

„Chętni lub nie, gotowi lub nie, wszyscy jesteśmy wciągnięci w całkowite, nieograniczone, potrójne globalne współzawodnictwo. Jakkolwiek większość z nas to nie dotyczy, jesteśmy pionkami. To współzawodnictwo dotyczy ustanowienia pierwszego, jednego światowego systemu zarządzania jaki kiedykolwiek istniał wśród narodów ... Współzawodnictwo jest wszechogarniające, ponieważ teraz kiedy się zaczęło, nie ma żadnego sposobu aby je unieważnić lub odwołać.” (M. Martin in *Keys of This Blood*, 15.)

umieścić Narody Zjednoczone w centrum nowego porządku świata i stworzyć powszechną politykę utrzymywania pokoju poprzez silne ramię kierownicze ...

„Zgromadzenie liderów Rady Bezpieczeństwa z 15 krajów oznacza, że po raz pierwszy od założenia światowej organizacji w 1945 roku, rada najbardziej wpływowego i potężnego grona

Narodów Zjednoczonych zebrała się na najwyższym szczeblu.” *Birmingham News*, Jan. 31, 1992.

„Ci z nas, którzy podchodzą pod siedemdziesiątkę zobaczą przynajmniej wprowadzanie w życie zasadniczej struktury rządów nowego porządku świata. Ci, którzy podchodzą pod czterdziestkę, z pewnością będą żyli pod jego

- Jakie poczynić przygotowania
- Jak nie stać się jego ofiarą
- Jego nagły i całkowity upadek przepowiedziany
- Jak i kiedy to się stanie
- Rzeczywisty nowy porządek

władzą ustawodawczą, wykonawczą, jego jurysdykcją i kierownictwem. Faktycznie, trzech rywale - a oprócz nich wielu innych z biegiem czasu - mówią o tym nowym porządku świata nie jak o czymś odległym w czasie, ale jak o czymś bezpośrednio nadsięgającym.” M. Martin, *Keys of This Blood*, 15-16.

„Marzenie o porządku. Zjednoczenie Europy nie jest nowym wyobrażeniem, jak wiele rewolucyjnych idei, ale jest starym, odrodzonym zamierzeniem. Marzenie o porządku i zjednoczeniu raz urzeczywistnione w Rzymie Cezarów żyło przez Wiek Średni (okres ten określane jest właściwie Ciemnymi Wiekami) nie tylko w Kościele Rzymsko-Katolickim, ale w Świętym Rzymskim Imperium.” *Time*, October 6, 1961.

„Co zostało utworzone w Traktacie Rzymu o Powszechnym Rynku to silnie złożona, silnie scentralizowana, silnie sterowana nowa biurokracja, która jest oczywistą próbą odnowienia ekonomicznej struktury Świętego Imperium Rzymskiego w Europie.” *Christian Science Monitor*, 1962. □

Stany Zjednoczone Ameryki — Papiestwo — Organizacja Narodów Zjednoczonych

Czy Rzym ponownie obejmie panowanie nad światem?

Do czytelnika

Wierzmy, że wśród katolików jest wielu sumiennych chrześcijan, którzy wyzywają całe światło jakie otrzymali z Góry. Celem tej gazety nie jest atak na pewne osoby, ale raczej odesłanie do historii i Biblijnych prorostw mówiących o przyszłości katolickiego systemu religii.

Śmiertelny kompromis

Apostoł Paweł, w drugim liście do Tesaloniczan przepowiedział wielkie odstępstwo, którego rezultatem było ustanowienie potęgi papieskiej. Oświadcza on, że dzień Pański nie nastanie „zanim nie przyjdzie odstępstwo i nie objawi się człowiek niegodziwości, syn zatracenia; przeciwnik, który wynosi się ponad wszystko, co się zwie Bogiem lub jest przedmiotem boskiej czci, a nawet zasiądzie w świątyni Bożej, podając się za Boga.” A dalej apostoł ostrzega swoich braci „albowiem tajemnica nieprawości już działa.” 2 Tes. 2;3-4,7. Już w tamtym czasie widział on jak do Kościoła wkraadały się błędy, które przygotowały drogę do wzrostu papieństwa.

Krok po kroku, najpierw ukradkiem, a następnie otwarcie wzrastała w siłę i opanowywała ludzkie umysły „tajemnica nieprawości”, wnosząc swoje obłudne i bluźniercze dzieło. Niemalże niedostrzegalnie pogańskie zwyczaje znalazły drogę do chrześcijańskiego Kościoła. Duchowi kompromisu i konformizmu towarzyszyły zagorzałe przesładowania, które Kościół znosił pod wpływem pogaństwa. Lecz kiedy przesładowania ustały, a chrześcijaństwo weszło na dwory

i pałace królewskie, pokorę i prostotę Chrystusa i Jego apostołów zamieniono na przepych i dumę pogańskich książąt i władców. Boże wymagania zastąpiono ludzkimi teoriami i tradycjami. Nominalne nawrócenie się Konstantyna w czwartym wieku, wywołało wielką radość, a świat okryty pozorną formą sprawiedliwości, wszedł do Kościoła. Od tego momentu dzieło zepsucia raptownie wzrosło. Pogaństwo zamiast okazać się pokonanym, stało się zdobywcą. Jego duch kierował Kościołem. Jego doktryny, ceremonie oraz zabobony włączono do wiary i nabożeństw rzekomych adoratorów Chrystusa.

Człowiek grzechu

Kompromis między chrześcijaństwem, a pogaństwem doprowadził w rezultacie do wzrostu „człowieka grzechu” przepowiedzianego w prorocztwie jako tego, który będzie się sprzeciwiał i wynosił samego siebie nad Boga. Ten gigantyczny system fałszywej religii jest dziełem szatańskiej siły - ukoronowaniem jego wysiłków, aby posadzić siebie na tronie i władać ziemią zgodnie ze swoją wolą. Szatan jeden raz usiłował utworzyć kompromis z Chrystusem. Przyszedł on do Syna Bożego na pustyni, a kusząc Go pokazał Mu wszystkie królestwa świata i ich chwałę. Zaoferował, że odda je w Jego ręce, jeżeli Chrystus uzna panowanie księcia ciemności. Chrystus zganił pewnego siebie kusiciela i zmusił do odejścia. Szatan odniósł jednak wielki sukces przedstawiając tę samą pokusę człowiekowi. Aby zdobyć światowe panowanie i honory, Kościół został doprowadzony do szukania przychylności i poparcia u wielkich ludzi tej ziemi. W ten sposób odrzucając Chrystusa, poddano się w posłuszeństwo przedstawicielowi szatana tj. biskupa Rzymu.

CHURCH OF ST. PETER, ROME

Podłoże błędu

Jedną z głównych doktryn Rzymu jest ta, która mówi, że papież jest widzialną głową całego kościoła Chrystusowego, obdarzoną najwyższą władzą nad biskupami i pastorami na całym świecie.

Ponadto papieżowi nadano boski tytuł „Pan Bóg Papież” i obwołano go nieomylnym.

Tak jak na pustyni podczas kuszenia, tak też i w Kościele Rzymskim szatan wysuwa to

„Zajmujemy nad tą ziemią miejsce wszechmocnego Boga.” Papież Leon XIII, w Encyclical Letter, June 20, 1894.

samo żądanie, a wielkie tłumy gotowe są oddać mu hołd.

Jednak ci, którzy boją się i czczą jedynego, prawdziwego Boga będą zmuszeni stawić czoła staraniom przebiegłego wroga tak samo jak czynił to Jezus: „Panu Bogu swemu pokłon oddawać i tylko jemu będziesz służył.” Łuk. 4;8. Bóg w Swoim Słowie nigdy nie dał do zrozumienia, aby wyznaczono jakiegokolwiek człowieka na głowę Kościoła. Doktryna supremacji papieskiej bezpośrednio sprzeciwia się naukom Biblijnym. Tak też, papież nie może mieć żadnej władzy nad Kościołem Chrystusowym, jak tylko na drodze uzurpacji.

Rzymianie nieustannie posądzali protestantów o herezję i chęć odseparowania się od

prawdziwego Kościoła, ale te oskarżenia powinni raczej zastosować do samych siebie. To oni są tymi, którzy odrzucili sztandar Chrystusa i odstąpili od „wiary, która raz na zawsze została przekazana świętym” Judy 3.

Detektor błędu

Szatan doskonale wiedział, że Pismo Święte umożliwi człowiekowi poznanie i przeciwstawienie się jego władzy. To właśnie przez Słowo, Zbawiciel tego świata opierał się jego atakom. Przy każdej napaści Chrystus osłaniał się tarczą odwiecznej prawdy, mówiąc „Jest napisane”. Każdej sugestii przeciwnika przeciwstawiał mądrość i moc Słowa. Aby utrzymać swój wpływ na ludzi i utwierdzić autorytet uzurpacji papieskiej, szatan musiał wywołać lekceważący stosunek do Pisma Świętego. Prawdy Biblijne, które wywyższają Boga, a przedstawiają ograniczony, prawdziwy stan ludzi, musiały zostać zniesione i zatajone. Taką logikę przyjął Kościół Rzymski. Przez setki lat rozpowszechnianie Biblii było zakazane. Zabroniono ludziom zarówno czytania jej, jak i przechowywania w domach, a pozbawieni skrupułów księża i prałaci interpretowali swoje nauki stosownie do swoich roszczeń. W ten sposób niemalże powszechnie, uznano papieża jako zastępcę Boga na ziemi, obdarzając go autorytetem nad kościołem i państwem. □

Ukłon w stronę pogaństwa

Detektor błędu został przeniesiony, zgodnie z prorocstwem, które mówi, iż papiestwo będzie „zamierzało odmienić czasy i prawo.” Dan. 7:25. Nominalna akceptacja chrześcijaństwa przez pogaństwo przyczyniła się do stopniowego wprowadzania kultu obrazów i relikwów do nabożeństw chrześcijańskich. Dekret rady generalnej ostatecznie ustanowił ten system bałwochwalstwa. Dopełniając dzieła świętokradztwa, Rzym ośmielił się usunąć z prawa Bożego drugie przykazanie, zabraniające czczenia obrazów, a rozdzielił ostatecznie przykazanie w celu zachowania całkowitej ilości.

Kompromis kontynuowany

Duch akceptacji pogaństwa stworzył dalszą drogę do lekceważenia Boskiego autorytetu. Szatan działając przez niepoświęconych liderów kościoła, sfałszował również i czwarte przykazanie, przez co unieważnił wieczny Sabat, dzień który Bóg pobłogosławił i poświęcił (Rodz. 2;2-3). W jego miejsce wywyższono pogańskie święto „czcigodny dzień słońca”. Zmiana ta nie była pierwszą otwartą próbą. W pierwszym wieku prawdziwy Sabat był zachowywany przez wszystkich chrześcijan. Cztili oni Boga, wierząc, że Jego zakon jest wieczny i niezmienny, przestrzegając gorliwie świętego Prawa. Lecz z wielką chytrą szatan pracował przez swoich pośredników w ten sposób wywołując swój sprzeciw. Aby zwrócić uwagę ludzi na

Prawo Boże

I
Nie będziesz miał innych bogów obok mnie

II
Nie czyn sobie podobny rzeźbionej czegokolwiek, co jest na niebie w górze, i na ziemi w dole, i tego, co jest w wodzie pod ziemią. Nie będziesz się im kłaniał i nie będziesz im służył, gdyż Ja, Pan, Bóg twój, jestem Bogiem zazdrosnym, który karze winę ojców na synach do trzeciego i czwartego pokolenia tych, którzy mnie nienawidzą, a okazują łaskę do tysięcznego pokolenia tym, którzy mnie miłują i przestrzegają moich przykazań.

III
Nie nadużywaj imienia Pana, Boga twojego, gdyż Pan nie zostawi bez kary tego, który nadużywa imienia jego.

IV
Pamiętaj o dniu Sabatu, aby go święcić. Sześć dni będziesz pracował i wykonywał wszelką swoją pracę, ale siódmego dnia jest Sabat Pana, Boga twego: nie będziesz wykonywał żadnej pracy ani ty, ani twój syn, ani two-

ja córka, ani twój sługa, ani twoja służebnica, ani twoje bydło, ani obcy przybysz, który mieszka w twoich bramach. Gdyż w sześciu dniach uczynił Pan niebo i ziemię, morze i wszystko co w nich jest, a siódmego dnia odpoczął. Dlatego pobłogosławił dzień Sabatu i poświęcił go.

V
Czczij ojca swego i matkę swoją, aby długo trwały twoje dni w ziemi, którą Pan, Bóg twój, da tobie.

VI
Nie zabijaj.

VII
Nie cudzołóż.

VIII
Nie kradnij.

IX
Nie mów fałszywego świadectwa przeciw bliźniemu swemu.

X
Nie pożądaj domu bliźniego swego, nie pożądaj żony bliźniego swego ani jego sługi, ani jego służebnicy, ani jego wołu, ani jego osła, ani żadnej rzeczy, która należy do bliźniego twego.

Księga Wyjścia 20;3-17

niedzielę, została ona uczyniona świętem zmartwychwstania Chrystusa. W dniu tym sprawowano religijne urzędy i traktowano go jako dzień wypoczynku, podczas gdy sobota nadal była święcona. Przygotowując drogę dla dzieła, które zamierzał zrealizować szatan przed pierwszym adwentem Chrystusa, doprowadził on Żydów do obciążenia Sabatu

rygorystycznymi wymuszeniami, czyniąc jego świętowanie brzemieniem. Korzystając z fałszywego światła, wywołał pogardę dla tego dnia jako żydowskiego święta. Podczas gdy chrześcijanie powszechnie kontynuowali święcenie niedzieli jako radosnego święta, szatan pracował nad tym aby uczynić Sabat dniem postnym, smutnym i ponurym, wywołując tym samym nienawiść do Judaizmu. □

Śmiała zmiana

W pierwszej części czwartego wieku cesarz Konstanty wydał dekret czyniący niedzielę publicznym świętem w całym Rzymskim Imperium. Dzień słońca był czczony przez pogan, a honorowany przez chrześcijan. Była to polityka cesarza, zmierzająca do pogodzenia sprzecznych interesów pogaństwa i chrześcijaństwa. Został do tego pobudzony przez biskupów kościoła, którzy kierując się własnymi interesami i

pragnieniem władzy uświadomili sobie, że obchodzenie tego samego dnia przez jednych jak i drugich, zachęci do nominalnej akceptacji chrześcijaństwa przez pogan, a tym samym wywyższy władzę i chwałę kościoła. W czasie kiedy bogobojni chrześcijanie stopniowo odnosili się do niedzieli jako dnia, którego święcenie stanowi o uświęceniu, nadal zachowywali Sabat Pański i wypełniali czwarte przykazanie w posłuszeństwie. Wielki zwodziciel nie zakończył na tym swojego dzieła. Postanowił

Prawo Boże zmienione przez człowieka

I
Jam jest Pan, Bóg twój. Nie będziesz miał innych bogów obok mnie. (Drugie przykazanie zostało usunięte)

II
(w wersji właściwej III) Nie będziesz brał imienia Pana, Boga twego nadaremno.

III (IV)
Pamiętaj abyś dzień święty, święcił. (Przykazanie o dniu Sabatu uległo radykalnej zmianie)

IV (V)
Czczij ojca swego i matkę swoją.

V (VI)
Nie zabijaj.

VI (VII)
Nie cudzołóż.

VII (VIII)
Nie kradnij.

VIII (IX)
Nie mów fałszywego świadectwa przeciw bliźniemu swemu.

X
(w wersji właściwej pierwsza część X)
Nie pożądaj żony bliźniego swego.

X
(druga część X)
Nie pożądaj żadnej rzeczy, którą należy do twego bliźniego.

Powszechny katechizm katolicki.

zebrać chrześcijański świat pod swoim sztandarem i wyżywać władzę poprzez swojego namiestnika, dumnego kapłana, który ogłosił się przedstawicielem Chrystusa. Przez połowiczne nawrócenie się pogaństwa, ambitni prałaci i kochający życie ziemskie pracownicy kościoła zrealizowali cel zwodziciela. Od czasu do czasu zbierano się na wielkich naradach, na których gromadzili się dygnitarze kościoła z całego świata. Na każdej z nich, Sabat ustanowiony przez Boga coraz bardziej degradowano, a niedzielę odpowiednio wywyższano. W ten sposób, ostatecznie pogańskie święto

**„Niedziela jest katolickim założeniem, a nakazu jej święcenia broni prawo katolickie ... Od początku do końca Pisma Świętego nie ma pojedynczego ustępu, który uzasadnia zmianę powszechnego dnia odprowadzania praktyk religijnych z ostatniego dnia tygodnia na pierwszy.”
Catholic Press, Sydney, Australia, August, 1900.**

„To, że Kościół Rzymski wydał więcej niewinnej krwi, niż jakkolwiek inna instytucja, która kiedykolwiek istniała wśród ludzkości, nie będzie kwestią dla żadnego Protestanta, który posiada kompetentną wiedzę historyczną. ... Jest niemożliwym odtworzyć całkowite wyobrażenie milionów jego ofiar.” W.E.H. Lecky, *History of the Rise and Influence of the Spirit of Rationalism in Europe, Vol. 2*, strona 32, wydanie 1910.

„Ocenia się... średnio około 40.000 morderstw religijnych każdego roku istnienia papieżstwa.” John Dowling, *The History of Romanism*, pages 541-542.

wszystkich fałszywych bożków. Siódmy dzień został ustanowiony na pamiątkę pracy Stworzyciela i dlatego został poświęcony jako dzień odpoczynku dla człowieka. Jego zamierzeniem było, aby ludzie pamiętali o Bogu jako źródle wszelkiego bytu i obiekcie czci i uwielbienia. Szatan usiłował odwrócić człowieka od wierności względem Boga i posłuszeństwa w stosunku do Jego prawa, dlatego też swoje wysiłki skierował przeciwko przykazaniu ujawniającemu Boga jako Stworzyciela.

Teraz protestanci obstają przy tym, że zmartwychwstanie Chrystusa w niedzielę, czyni ją chrześcijańskim Sabatem, lecz Pismo Święte nie uzasadnia tego w żaden sposób. Ani Chrystus, ani apostołowie nie święcili tego dnia.

Od pogaństwa do papieskiego Rzymu

W szóstym wieku papieżstwo silnie się ugruntowało. Jego siedziba rządów została utrwalona w imperialistycznym mieście, a biskupa Rzymu obwołano głową całego kościoła. Pogaństwo ustąpiło miejsca papieżstwu. Smok dał bestii „siłę swoją i tron swój, i wielką moc.” Obj. 13:2. Od tego momentu rozpoczął się okres 1260 lat papieskiego ucisku przepowiedzianego w prorocctwie Daniela 7:25 i księdze Objawienia 13:5-7.

Chrześcijanie byli zmuszeni albo uznać integralność oraz zaakceptować papieskie ceremonie i nabożeństwa, albo

stracić życie w lochach bądź ponieść śmierć na torturach, fagocie lub pod siekierą kata. Swoje wypełnienie znalazły wówczas słowa Jezusa: „A będą was wydawać i rodzice, i bracia, i krewni, i przyjaciele, i zabijając niektórych z was, i będziecie znienawidzeni przez wszystkich dla imienia mego.” Łuk. 21:16-17. Prześladowania wierzących rozpełtały się z wielką furją, tak że cały świat stał się rozległym polem walki. Przez setki lat kościół Chrystusa znajdował schronienie w osamotnionych i ciemnych miejscach. Tak mówi prorocctwo: „I uciekła niewiasta na pustynię, gdzie ma miejsce przygotowane przez Boga, aby ją tam żywiono przez tysiąc dwieście sześćdziesiąt dni.” Obj. 12:6. □

honorowano jako święty przepis, natomiast Biblijny Sabat ogłoszono reliktem judaizmu, zaś jego zachowywanie było jawnym przestępstwem.

Pieczęć Stworzyciela przeniesiona

Wielkie odstępstwo odniosło swój sukces w wywyższeniu samego siebie „ponad wszystko co zwie się Bogiem, lub jest przedmiotem boskiej czci” 2 Tes. 2:4. Ośmielono się zmienić jedyne przykazanie świętego prawa, które wyraźnie ukazuje całemu rodzajowi ludzkiemu prawdziwego i żyjącego Boga. W czwartym przykazaniu Bóg jest ukazany jako Stwórca niebios i ziemi, a przez to odróżniony od

Rozpoczęcie ciemnych wieków

Objęcie władzy przez Kościół Rzymski rozpoczęło okres ciemnych wieków. Wraz ze wzrostem jego potęgi ciemność się pogłębiała. Wiara została przeniesiona z Chrystusa, prawdziwego fundamentu, na papieża Rzymu. Zamiast wierzyć w Syna Bożego dla przebaczenia grzechów i wiecznego zbawienia, ludzie pokładali swoją ufność i autorytet w papieżu, księżach, prałatach. Byli uczeni, że papież jest ich ziemskim pośrednikiem, i nikt nie może zbliżyć się do Boga jak tylko za jego wstawiennictwem, jak również, że zajmuje on miejsce Boga na ziemi, co stanowi o absolutnym posłuszeństwie w stosunku do jego osoby. Odstąpienie od jego nakazów było wystarczającym powodem, aby grzesznik został srodze ukarany, zarówno na ciele jak i na duszy. W taki sposób odwracano umysły ludzkie od Boga w stronę omylnych, błędzących i okrutnych ludzi, a co więcej do samego księcia ciemności, który to przez nich wyżywał swoją władzę. Grzech przybrał pozór pobożności.

Kiedy Pismo Święte zostaje usunięte, a człowiek wywyższa samego siebie, można znaleźć w tym jedynie oszustwo, podstęp i bezprawie. Wraz z wyniesieniem ludzkiego prawa i tradycji, pojawiły się rezultaty zepsucia będące wynikiem odrzucenia prawa Bożego.

Dni niebezpieczeństwa

B były to dni niebezpieczeństwa dla kościoła chrześcijańskiego. Ewangelia została starta z pola widzenia, a formy religii mnożyły się obarczając ludzi różnorodnymi, rygorystycznymi wymuszeniami. Nauczano posłuchu dla papieża nie tylko jako pośrednika, ale również wiary w odpuszczenie grzechu przez własne uczynki. Długie pielgrzymki, akty pokuty, święcenie reliktyw, wnoszenie kościołów, świątyń i ołtarzy, wpłaty dużych sum na kościoły - te i wiele podobnych poczynań miały uciszać gniew Boży i zdobywać Jego przychyłność; tak jak gdyby Bóg na wzór człowieka, złościł się z powodu drobnostki, a uspokajał przez dary i akty pokuty!

Ciemność wydawała się coraz bardziej pogłębiać, bałwochwalstwo stawało się powszechne. Palono świece i zanoszono modlitwy przed obrazami. Przeważały najbardziej absurdalne i zabobonne zwyczaje. Umysły ludzkie były tak kontrolowane przez zabobony, że rozsądek wydawał się nie mieć żadnego wpływu.

Podczas kiedy księża i biskupi znajdowali przyjemność w korupcji i rozpucie, można było jedynie oczekiwać, że ludzie widzący w nich przewodników sami zaczną pogrążyć się w ignorancji i występkach.

Dumny kapłan

Kolejny krok papieskiej Kuzurpacji został podjęty, kiedy Grzegorz VII ogłosił perfekcyjność Kościoła Rzymskiego. Między wystawionymi przez niego wnioskami, był jeden, który mówił, że kościół nigdy się nie omylił i działa zgodnie z Pismem Świętym. Jednak Pismo Święte nie potwierdza tych zapewnień. Dumny kapłan zażądał również władzy w zakresie usuwania od władzy

świeckich władców, i które wymówił nie może być odwołane przez kogokolwiek, natomiast on sam ma przywilej unieważniać decyzje wszystkich innych.

Jaki uderzający kontrast między wyniosłością dumnego duchownego, a skromnością i łagodnością Chrystusa, który

przedstawia siebie jako pukającego do drzwi serca człowieka i cierpliwie oczekującego aż będzie mógł wnieść do środka przebaczenie i pokój. Tak nauczał swoich uczniów:

„I ktokolwiek by chciał być między wami pierwszy, niech będzie sługą waszym.” Mat. 20:27. □

Głębokość ciemności

Dalsze stulecia p o s w i a d c z y ł y nieustający wzrost błędu w doktrynach przedłożonych przez Rzym. Nawet przed ugruntowaniem pozycji papieżstwa, nauki pogańskich filozofów przyciągnęły swoją uwagę i zostały zastosowane w kościele. Wielu pozornie nawróconych nadal trwało przy dogmatach swoich pogańskich filozofów, i nie tylko kontynuowali naukę, ale także pobudzając tym innych, rozciągali swój wpływ na pogan. Taką drogą były wprowadzane poważne błędy do Chrześcijańskiej wiary. Wybitnym między nimi była nauka o nieśmiertelności człowieka i jego świadomości po śmierci. Doktryna ta założyła fundament, na którym Rzym wprowadził naukę o wzywaniu świętych i adorację Marii Panny. Od tego też powstała herezja mówiąca o wiecznych mękach dla niepokutujących, którą włączono do papieskiego wyznania.

Tak przygotowano drogę dla kolejnego, pogańskiego wymysłu, który Rzym nazwał czyścem, używając tej nauki do straszenia naiwnych i zabobonnych tłumów. Potwierdziło to również istnienie miejsce tortur, do którego przeznaczone były dusze zasługujących na wieczne potępienie, gdzie podlegały oczyszczeniu od grzechów, a następnie wolne od nieczystości mogły trafić do nieba.

Finansowy punkt widzenia

Stale istniała potrzeba posługiwania się kolejnymi fałszerstwami, które umożliwiłyby Rzymowi pobieranie zysków przez strach i występki swoich zwolenników. Potrzebę tą zaspokoiła doktryna odpustu. Pełne odpuszczenie grzechów przeszłości, teraźniejszości i przyszłości, jak i uwolnienie od wszystkich cierpień i ponoszonych kar przyobiecano tym, którzy zaciągnęliby się na papieskie wojny, aby poszerzyć terytorium jego doczesnej władzy, ukarać jego wrogów lub wytępić wszystkich sprzeciwiających się jego duchowej supremacji. Uczono ludzi, że przez wpłacanie pieniędzy do kościoła mogą nie tylko wybawić siebie od grzechu, ale również uwolnić dusze swoich zmarłych przyjaciół, których więzi ogień tortur. Takimi środkami Rzym napędliał swoje kufry i żył w przepychu, luksusie i występku,

podając się za Tego, który nie miał gdzie by głowę złożyć.

Stwórca stworzony

Biblijne rozporządzenie o Wieczerzy Pańskiej zostało wyparte przez bałwochwalczą ofiarę mszy. Papiescy księża przeprowadzając bezsensowne maskarady, udawali, że zamieniają zwykły chleb i wino w rzeczywiste „ciało i krew Chrystusa.” - Kardynał Wieseman „Prawdziwość obecność ciała i krwi naszego Pana Jezusa Chrystusa w błogosławionej Eucharystii, udowadnia Pismo Święte,” lecture 8, sec. 3, par. 26. Z bluźnierczą zarozumiałością, publicznie twierdzili, iż mają moc stwarzania Boga, Stwórcy wszystkich rzeczy. Chrześcijanom pod groźbą śmierci nakazywano, wyznać ich wiarę w tę okropną, znieważającą Niebo herezję. Tłumy, które odmówiły ginęły w płomieniach.

Miliony męczenników

W trzynastym wieku ustanowiono najbardziej okropną ze wszystkich maszynierii papieżstwa - Inkwizycję. Książe ciemności ustawicznie współpracował z liderami papieskiej hierarchii. Na potajemnych radach, Szatan i jego aniołowie kontrolowali umysły złych ludzi, podczas gdy niewidzialni aniołowie Boży spisywali ich straszne i niesprawiedliwe zarządzenia, oraz uczynki zbyt okropne aby ukazały się ludzkim oczom. Miliony ofiar poddanych męczarniom płakało do Boga o zemstę nad tą odstępczą siłą.

Maksymalna ciemność

Papieżstwo stało się despotą tego świata. Królowie i władcy zginali się w stronę zarządzeń Rzymskiego kapłana. Przeznaczenie ludzkości, zarówno ziemskie jak i wieczne, zdawało się być pod jego kontrolą. Przez setki lat doktryny Rzymu były całkowicie i bezwarunkowo przyjmowane, jego obrzędy nabożnie wykonywane, jego święta powszechnie obchodzone.

Jego kler był czczony i tolerowany. Nigdy nie osiągnął Kościół Rzymski większego dostojeństwa, przepychu czy władzy jak wówczas.

Nieopanowany występek

„Południe papieżstwa, było północą dla świata.” - J.A. Wylie, The History of protestantism, b. 1, ch. 4. Pismo Święte było niemalże nieznanne, nie tylko ludziom, ale także księżom. Tak jak Faryzeusze, papiescy liderzy nienawidzili światła, które mogło by ujawnić ich grzechy. Prawo Boże, standart sprawiedliwości zostało usunięte, a przez to wyżywano władzę bez ograniczenia, praktykowano występki bez opanowania. Oszustwo, skapstwo i rozrzutność przeważały. Ludzie nie wzdrygli się przed popełnieniem jakiegokolwiek przestępstwa dzięki, któremu mogliby osiągnąć bogactwo lub pozycję. Pałace papieży i prałatów były sceną wstrętnej rozwiązłości. Niektórzy z panujących kapłanów byli winni przestępstw, które wniecały bunt świeckich władców usiłujących usunąć tych dygnitarzy kościoła, którzy byli zbyt wstrętnymi monstrami, aby móc ich tolerować. Przez stulecia Europa nie poczyniła żadnego wzrostu w szkolnictwie, sztuce czy cywilizacji. Świat Chrześcijański został sparaliżowany moralnie i intelektualnie.

„Przeciwnie do wyznania Kościoła Rzymskiego, historia zanotowała martyrologię ponad 100 milionów ludzi.” Brief Bible Readings, str. 16.

„24 sierpnia, 1527 roku, Rzymscy Katolicy we Francji, pod wpływem Jezuitów ułożyli plan, wymordowania 70.000 Protestantów w czasie dwóch miesięcy. Papież był wielce zadowolony, kiedy usłyszał wieści o pomyślnym rezultacie.” Western Watchman, November 21, 1912, (Catholic).

Reformacyjny protest

Brak wiedzy Słowa Bożego doprowadził papieżstwo do panowania nad światem w czasie Średniowiecza.

Pod koniec tego wieku, kiedy poznanie Słowa Bożego wzrosło, ludzie zaczęli protestować przeciwko rozpowszechnionym w tym czasie błędom. Reformowani protestanci zrzucili jarzmo błędów i zabobonów, i pozwolili wyjść na jaw światłu bijącemu od Słowa Bożego. Ludzie ci otrzymali miano protestantów, ponieważ zrozumieli, że chcąc być wiernymi Bogu, a widząc błędy Katolicyzmu musieli zaprotestować i przeciwstawić się im. Ponownie w historii tej planety poznanie Słowa Bożego odeszło w zapomnienie. Porównajmy zrozumienie Papiestwa przez pierwszych reformatorów, z wierzeniami ich nowoczesnego pokolenia.

Oskarżenie Papiestwa

Marcin Luter powiedział: „Wiem, że papież jest

antychrystem, i że postępuje on tak samo jak Szatan. Generalnym zamierzeniem Papiestwa, pod dowództwem Rzymskiego kapłana jest wyczerpanie i zniszczenie ludzi.”

Charles Spurgeon powiedział: „Musimy śmiało ostrzec tych, którzy skłaniają się ku błędom Rzymu, musimy powiedzieć im o czarnych dziełach Papiestwa.”

John Knox powiedział, że papież jest „największym antychrystem.” **John Wesley** powiedział o Papiestwie: „On posiada dosłowny sens, Człowieka grzechu, gdyż przewyższa on wszystkie rodzaje grzechu nad miarę.”

John Calvin powiedział: „Nazywamy Rzymskiego kapłana antychrystem.”

Protestanci zapomnieli o przeszłości

Dzisiaj potomkowie tych pełnych wiary męczenników zapomnieli dlaczego nazywają samych siebie Protestantami. Rozważmy następujące wypowiedzi:

„Jest to czas dla Protestantów, aby pójść do pasterza (papieża) i powiedzieć: «Co mamy czynić, aby wrócić do domu?»” „Dr. Robert Schuller, Los Angeles Herald Examiner, Sept. 19, 1987.

„Przedstawiciele Protestantkiej Ameryki i Wschodnich Kościołów Ortodoksyjnych, którzy spotkali się z Papieżem Janem Pawłem II w piątek, obwołali ich pierwszą obszerną dyskusję kamieniem granicznym na drodze do wielkiego zjednoczenia ... Ksiądz Donald Jones, Zjednoczenie Metodystyczne i prezydent Uniwersytetu Południowej Karoliny departamentu studiów religijnych określili to «najważniejszym, ekumenicznym spotkaniem stulecia. «Ksiądz Paul A. Crow Jr., Indianapolis, ekumeniczny przedstawiciel Kościoła Chrześcijan (Uczniowie Chrystusa), nazwali to «nowym dniem ekumenizmu» otwierającym przyszłość, w której Bóg pociągnie ich razem.” The Montgomery Advertiser, Sept. 12, 1987.

„Jeżeli Katolicyzm stanie się bardziej katolicki w przyszłości,

czego spodziewam się pod rządami obecnego papieża, to teologiczne różnice staną się ostre, ale nasz sojusz z Katolikami przeciw świeckiej kulturze stanie się głębszy. Jestem gotowy na zmianę i kompromis.” David Wells, Eternity Magazine, Sept. 1987.

„Nauki charyzmatyczne protestantów i katolików w temacie chrześcijańskiego życia są w swoich intencjach i zamiarach identyczne. Czy nie jest to znaczące dla przyszłości chrześcijan?” J.I. Packer, Christianity Today, June 22, 1992.

Protestantyzm zapomniał swoich korzeni. Był poświęcony temu, aby oprzeć się Rzymowi i zdemaskować jego błędy. Teraz zaś gotowy jest na pojednanie. Teraz kiedy cały świat jest na krawędzi końcowego Rzymskiego ataku, dawni wrogowie zawierają przymierze. Świat Protestantki zapomniał, że uczestniczy w odwiecznej walce, a ponieważ skłonny jest zlekceważyć poznanie, przeznaczony jest na zniszczenie. □

Prawo i porządek — realna kwestia

Od samego początku wielkiego boju w niebie, zamierzeniem Szatana było powalenie prawa Bożego. Oszukiwanie ludzi i doprowadzanie ich do przekraczania Bożego zakonu jest celem, do którego wytrwale dąży. Czy będzie to zrealizowane przez odrzucenie całego prawa, czy przez zlekceważenie jednego przykazania, rezultat będzie dokładnie taki sam. Ten, który zawini „w jednym”, okazuje lekceważenie dla całego zakonu, dopuszcza się on wykroczenia i staje się „winnym wszystkiego.” Jakub 2:10. Aby wywołać pogardę do świętych nakazów, Szatan wypaczył nauki Biblijne, a wynikiem z tego błędy włączono do wyznania wiary tysiący, którzy twierdzą, że wierzą Słowu Bożemu. Ostatni wielki konflikt między prawdą, a

błędem jest ostatnią walką długo trwającego boju dotyczącego prawa Bożego. Teraz jesteśmy wprowadzani na tą bitwę - bitwę między prawem ludzkim, a przykazaniami Jehowy, między religią Biblii, a religią bajek i tradycji.

Niewiara przeważa w zatrwającym stopniu, nie tylko w świecie, ale i w kościele. Wielu odrzuca doktryny, które są głównymi filarami Chrześcijańskiej wiary. Dzieło Stworzenia opisane przez natchnionych pisarzy, upadek człowieka, pokuta i wieczność Prawa Boga są praktycznie odrzucone, czy to w części lub całości, przez większą część Chrześcijańskiego świata. Wielu pastorów naucza swoich ludzi, i wielu profesorów i nauczycieli szkoli swoich studentów, że dziesięć

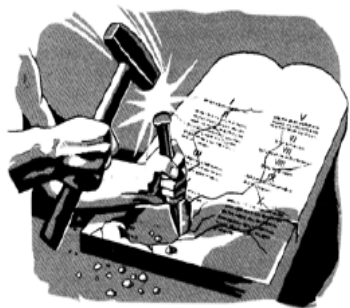
przykazań zostało zmienione lub zniesione; a ci którzy odnoszą się do nich jako nadal obowiązujących, zasługują jedynie na śmieszność lub pogardę.

Doktrynalne bałwochwalstwo

Odrzucając prawdę, ludzie Depcząc prawo Boże odrzucili autorytet Prawodawcy. Jest tak samo łatwo uczynić sobie bożka z fałszywej doktryny i teorii, jak uczynić go z drewna lub kamienia. Przez fałszywe przedstawianie cech Bożych, szatan doprowadził człowieka do wyobrażania Go sobie w fałszywym charakterze. Wiele filozoficznych bożyszczy postawiono na miejscu Jehowy, gdy tymczasem żyjący Bóg, który objawił się w Swoim

Słowie, w Chrystusie i w Dziele Stwarzania, czczony jest przez niewielu. Tysiące ludzi wielbią przyrodę, podczas kiedy wypierają się jej Stwórcy. Dziś, bałwochwalstwo przybiera różnorodne formy w chrześcijańskim świecie, zupełnie tak jak za czasów starożytnego Izraela w czasach

Eliasa. Bożek wielu rzekomych mędrców, filozofów, poetów, polityków, dziennikarzy - bożek ogładzonych, dobrze ułożonych kręgów, wielu college'ów i uniwersytetów, nawet niektórych teologicznych instytucji - nie wiele się różni od Baala, boga - słońca Fenicjan.

Żaden błąd przyjęty przez chrześcijański świat nie uderza bardziej zuchwale w autorytet Niebios, nic nie jest bardziej przeciwne przepisom prawa, nic nie jest bardziej szkodliwe w swoich rezultatach niż nowoczesne doktryny, które tak szybko pozyskują podłoże pod twierdzenie, że Boże prawo nie jest już obowiązujące. Przypuśćmy, że ci wybitni pastorowie nauczaliby publicznie, że status i ochrona prawna obywateli ich kraju nie ma mocy obowiązującej - ograniczaliby w ten sposób wolność ludzi, a więc nie powinni mieć posłuchu; jak długo tacy ludzie byłiby tolerowani za kazałnicą? Co jednak jest poważniejszym przewinieniem, ignorowanie prawa państwowego i narodowego, czy zdeptanie świętych przykazań, które są podstawą wszystkich rządów?

Grzeszenie już nie grzeszne

Gdziekolwiek nie uwzględnia się świętych przykazań, grzech przestaje wydawać się grzeszonym, a sprawiedliwość pożądaną. Ci, którzy odmawiają podporządkowania się rządowi Bożemu, są całkowicie niezdolni panować nad samym sobą. Przez ich szkodliwe nauki duch niesubordynacji jest wpajany w serca dzieci i młodzieży, które z natury niepodatne są kontroli; a

bezprawie i rozwiążność społeczeństwa jest tego rezultatem. Drwiąc z łatwowierności tych, którzy wypełniają Boże nakazy, ludzie chętnie akceptują oszustwa Szatana. Puszczają oni wodze namiętności i wprowadzają w czyn grzechy, które wywoływały gniew Boży i wyroki nad poganami.

Spoleczeństwo wprowadzone w nieład

Nauki, które zwalniają człowieka od posłuszeństwa względem Bożych nakazów, osłabiły siły moralne i otworzyły zapórę niesprawiedliwości nad światem. Bezprawie, rozpusta, i korupcja posuwają się jak zatapiająca fala. Szatan działa w rodzinach. Jego sztandar powiewa nawet nad domami Chrześcijan. Zazdrość, złość, podejrzliwość, konflikty, zdrada, hipokryzja, oziębłość, rywalizacja, odejście od kościoła, pobłażanie namiętnościom. Cały system religijnych zasad i doktryn, który powinien formować fundament i strukturę życia socjalnego, wydaje się być nietrwały, gotowy do powalenia w ruinę.

Potencjalni przestępcy kiedy trafiają do więzienia z winy swoich przestępstw, często są odbiorcami darów i większej, życzliwej uwagi, jak gdyby spotkało ich godne

pozazdrośczenia wyróżnienie. Reklamuje się ich charaktery i przestępstwa. Prasa opublikowuje oburzające szczegóły przestępstwa, w ten sposób inicjując innych do praktykowania oszustwa, grabieży, morderstw. A Szatan triumfuje odnosząc sukces w swoich diabelskich knowaniach. Zaślepienie w przestępstwach, rozwiąże traktowanie życia, straszny wzrost niesprawiedliwości i bezprawia każdego rodzaju w każdym stopniu, powinno pobudzić wszystkich, którzy boją się Boga, aby dowiedzieć się co należy uczynić żeby powstrzymać napływ zła.

Pismo Święte odrzucone i teraz

Bezprawie i duchowa ciemność, które przezyciężyły pod supremacją Rzymu były nieuchronnymi rezultatami zniesienia Biblii, ale pod pełnią światła Ewangelii odnaleziono powód rozpowszechnienia niewiary, odrzucenia prawa Bożego i wynikającego z tego zepsucia. Teraz Szatan już nigdy nie będzie mógł utrzymywać świata pod swoją kontrolą przez ukrycie Pisma Świętego, on stosuje się do innych środków, aby zrealizować te same cele. Niszczenie wiary w Pismo Święte służy jego

zamierzeniom tak dobrze, jak zniszczenie samej Biblii. Przez wprowadzenie wierzenia, że Boże prawo jest nieobowiązujące, skutecznie on doprowadza człowieka do przestępstwa, tak jak gdyby całkowicie ignorował on przykazania. W chwili obecnej - tak jak w poprzednich wiekach, działa on przez kościół, aby poprzeć i ułatwić wykonanie swoich zamierzeń. Dzisiejsze religijne organizacje odmawiają posłuchu niepopularnym prawdom, otwarcie zatrzymując przeglądanie Pism, a zwalczając je przyjęli tłumaczenie i pozycję, które posiały ziarno sceptycyzmu.

Przylegając do papieskich błędów mówiących o nieśmiertelności i świadomości po śmierci, odrzucili jedyną obronę przed oszustwem Szatana. Doktryna wiecznych tortur doprowadziła wielu do nieufności w Biblię. Tak również ma się sprawa z wymaganiami czwartego przykazania nałożonymi na ludzi, którego przestrzeganie jest nakazane; wielu popularnych nauczycieli, aby uwolnić ludzi od obowiązku, który niechętnie spełniają, twierdzi, że prawo Boże już nie obowiązuje. W taki sposób nie przyjmują oni zarówno prawa jak i Sabatu. Tak jak przedłuża się dzieło reformy Sabatu, to unikanie wymagań czwartego przykazania stanie się niemalże uniwersalne. □

Powtórzenie ciemnych wieków

Polityka Szatana w końcowym konflikcie z Bożym ludem, jest taka sama jakiej używał rozpoczynając wielki bój w niebie. Twierdził on, że stara się przyczynić do ustabilizowania świętych rządów, podczas kiedy w tajemnicy kierował wszystkie swoje wysiłki aby przyczynić się do klęski, a odpowiedzialnością za działania, których on jest autorem obciążył wiernych Bogu aniołów. Ta sama polityka podstępnie nazaczyła historię

Kościółu Rzymskiego. Rzekomo działając jako namiestnik Niebios, dokładał starań, aby wywyższyć siebie ponad Boga i zmienić Jego prawo. Pod panowaniem Rzymu, ci którzy oddali życie za wierność Biblii, byli oskarżeni jako sprawcy zła i jako mający związek z szatanem. Wszystkie możliwe środki były używane aby okryć ich hańbą, w oczach ludzi, a nawet ich własnych objawić jako przestępców. Tak też będzie i teraz. W czasie kiedy szatan usiłuje zniszczyć tych, którzy czczą Boże prawo, sprawi aby

oskarżono ich jako przestępców prawa, i jako tych, którzy nie czczą Boga i ściągają sądy na świat.

Przymus przez okrucieństwo

Bóg nigdy nie stosuje przymusu woli lub sumienia, ale szatan ustawicznie ucieka się do osiągnięcia kontroli nad tymi, których nie może w inny sposób kusić, jak tylko poprzez przymus i okrucieństwo. Przez strach lub przymus usiłuje opanować umysł i zdobyć dla siebie hołd. Aby realizować ten cel, działa on

Skąd wziął się szatan, siewca zła?

Pochodzenie grzechu

Dla wielu kwestia pochodzenia grzechu i powód jego istnienia stanowi wielki problem. Widzą działanie zła, jego straszne skutki w postaci zniszczenia i nieszczęść, i zadają sobie pytanie, jak to wszystko może istnieć pod rządami Tego, który jest nieograniczony w mądrości, mocy i miłości.

Nie jest możliwe wyjaśnienie pochodzenia grzechu w sensie uzasadnienia jego istnienia. Jednakże wystarczająco zrozumiałe jest, skąd wziął się grzech i jak ostatecznie rozwiązany zostanie problem grzechu, co w pełni objawi sprawiedliwość i dobroć Boga. Grzech jest intruzem, którego istnienia w żaden sposób nie można usprawiedliwić. Gdyby znalazło się jakieś uzasadnienie albo logiczna przy-

czyna jego zaistnienia, przestałby być grzechem. Jedyną definicją grzechu jest ta, która została podana w słowie Bożym: grzech jest przestępstwem prawa.

Boża miłość przeciwko pysze

Prawo miłości jest podstawą panowania Bożego oraz szczęścia wszystkich stworzonych istot pozostających w doskonałej harmonii z wielkimi zasadami sprawiedliwości. Bóg pragnie, by wszystkie jego stworzenia służyły Mu z miłości, oczekuje czci wypływającej z inteligentnej oceny Jego charakteru. Nie ma żadnego upodobania w wymuszonych uległości, więc wszystkim gwarantuje wolność wyboru, aby mogli służyć Mu dobrowolnie. Znalazła się jednak istota, która postanowiła nadużyć tej wolności. Grzech

został zainicjowany przez tego, który zaraz po Chrystusie był najbardziej uczczony przez Boga i który posiadał największą moc i chwałę wśród mieszkańców nieba. Przed swym upadkiem Lucyfer był pierwszym wśród cherubów nakrywających, był święty i nieskalany. Zob. Ezech. 28,12-15.

Lucyfer mógł pozostać w łaskach Boga, kochany i szanowany przez zastępy aniołów, wykorzystując swoją szlachetną moc dla dobra innych i dla chwały Stwórcy. Ale, jak powiada prorok, „twoje serce było wyniosłe z powodu twojej piękności. Zniweczyłeś swoją mądrość skutkiem swojej świetności” (Ezech. 28,17). Krok po kroku, Lucyfer rozwijał pragnienie samowyzszenia. „A przecież to ty mawiałeś w swoim sercu: ...swój tron wyniosę po-

nad gwiazdy Boże i zasiądem na górze narad...Wstąpię na szczyty obłoków, zrównam się z Najwyższym” (Izaj. 14,13.14). Zamiast wysławiać Boga wobec Jego stworzeń jako najwyższą istotę, Lucyfer dążył do tego, by zyskać ich cześć i służbę dla siebie. Zazdroszcząc czci, jaką wieczny Ojciec obdarzył swego Syna, księżę aniołów zapragnął władzy, która może należeć jedynie do Chrystusa.

Syn Boży był uznany za władcę niebios, był bowiem równy Ojcu mocą i autorytetem. Chrystus uczestniczył w radzie Bożej, do której Lucyfer nie miał wstępu, a więc i wglądu we wszystkie Boże zamiary. Dlaczego - pytał potężny anioł - Chrystus musi dominować? Dlaczego otoczony jest większą czcią niż ja, Lucyfer?

Interpretacja symboli

zarówno przez religijne jak i świeckie autorytety, pobudzając je do narzucenia ludzkich dyrektyw będących w sprzeczności z prawem Bożym.

Ci, którzy honorują Biblijny Sabat będą oskarżani jako wrogowie prawa i porządku, jako łamiący moralne ograniczenia społeczne, wywołujący anarchię i korupcję, oraz sprowadzających gniew Boży na ziemię. Ich wyrzuty sumienia będą ogłoszone jako zawziętość, zaciętość i pogarda

dla władzy. Będą oskarżeni o złe ustosunkowanie się do rządów. Pastorowie, którzy zaprzeczają mocy obowiązującej świętego prawa, będą przedstawiali za kazalnicy obowiązek posłuszeństwa władzom cywilnym jako wybranych przez Boga. W gmachach ustawodawczych i sądach, zachowujący przykazania będą fałszywie przedstawiani i potępiani. Ich słowa będą przedstawiane w fałszywych świetle, w najgorszy sposób będą interpretowane ich motywy.

**Ci, którzy
czczą Biblijny Sabat
będą ogłoszeni
wrogami
prawa i porządku:**

Światło zamieni się w ciemność

Kiedy Kościół Protestancki odrzuci jasne, Biblijne argumenty w obronie prawa Bożego, będzie nakazywać milczenie tym, których wiary nie będzie mógł zniszczyć przez Biblię. Mimo że zamykają swoje oczy na fakty, już teraz stosują drogę, która doprowadzi do prześladowań, tych którzy świadomie odmawiają czynić tego, co pozostała reszta chrześcijańskiego świata czyni i uznaje papieski sabat.

Wolność sumienia zniesiona

Dziedzina kościoła i państwa zjednoczą wszystkie klasy przez przekupstwo, przekonywanie lub przymus, do święcenia niedzieli. Brak Świętego Autorytetu będzie zastąpiony despotycznymi zarządzeniami. Polityczna korupcja zniszczy sprawiedliwość i prawdę, nawet w wolnej

Ameryce zarządzający i prawodawcy, w celu pozyskania publicznej przychylności, będą popierali powszechne żądanie

Jeżeli więc Kościół Katolicki również domaga się dogmatycznego prawa nietolerancji, w odniesieniu do nauk protestantyzmu, jest niesłusznym wyrzucać mu posługiwanie się tym prawem....Odnosi on swoją dogmatyczną nietolerancję nie tylko jako niezaprzeczone prawo, ale również jako święty obowiązek.... Zgodnie z listem do Rzymian 8:11, kościelne władze mają prawo karania śmiercią, szczególnie poważnych kryminalistów; konsekwentnie do tego heretycy mogą być nie tylko ekskomunikowani, ale również skazywani na śmierć.” *The Catholic Encyclopedia, 1911 edition, Vol. 14, pages 766, 768.*

Pod osłoną tajemnicy

Szatan był tak szanowaną osobą i tak skutecznie ukrywał swe prawdziwe motywy, że aniołom trudno był zrozumieć prawdziwą istotę jego poczynań. Zanim nie rozwinął się w pełni, grzech nie wydawał się tak zły, jak jest naprawdę. Wcześniej grzech nie istniał w Bożym wszechświecie, więc święci aniołowie nie mieli pojęcia jego natury i grozy. Nie byłoby w stanie pojąć strasznych skutków zniesienia Bożego prawa. W swej walce z grzechem Bóg mógł stosować jedynie sprawiedliwość i prawdę. Szatan używał to, czego Bóg użyć nie mógł - oszustwa i zwiedzenia. Rozdźwięk wywołany w niebie jego własnymi działaniami szatan przypisał istnieniu Bożego prawa i Bożemu panowaniu. Według niego całe zło było wynikiem rządów Boga. Utrzymywał, iż

jego celem jest zmodyfikowanie rozporządzeń Jahwe. Konieczne więc było, by szatan zademonstrował naturę swoich planów i pokazał, w jaki sposób działać będą proponowane zmiany prawa Bożego. Jego własne dzieło miało go potępić. Szatan z początku utrzymywał, że nie jest jego celem bunt przeciwko Bogu. Potrzeba było czasu, by wyszła na jaw jego podłość. Cały wszechświat musiał zobaczyć zwodziciela zdemaskowanego.

Ten sam duch

Ten sam duch, który wywołał bunt w niebie, wciąż inspiruje do buntu na ziemi. Szatan kontynuuje wobec ludzi tę samą politykę, którą zastosował wobec aniołów. Przez podobne jak w niebie fałszywe przedstawianie charakteru Boga jako surowego tyrana, szatan doprowadził ludzi do grzechu. Osiągnąwszy tak

wprowadzenia prawa wymuszającego święcenie niedzieli. Wolność sumienia, która wymagała tak wielkiej ofiary, nie będzie już dłużej respektowana. W nadchodzącym wkrótce konflikcie zobaczymy wypełnienie się słów proroctwa: „I zawrzała smok gniewem na niewiastę, i odszedł, aby podjąć walkę z resztą jej potomstwa, które strzeże przykazań Bożych i trwa przy świadectwie o Jezusie.” Obj. 12:17.

W przeciwieństwie do tych, którzy zachowują przykazania Boga i mają wiarę Jezusa, trzeci anioł wskazuje na inną klasę, przeciwko czym błędem uroczyste i straszne ostrzeżenie

**Wolność sumienia,
która wymagała
tak wielkiej ofiary,
nie będzie już
respektowana.**

jest wydane: „Jeżeli ktoś odda pokłon zwierzęciu i jego posągowi i przyjmie znamię na swoje czoło lub swoją rękę, to i on pić będzie samo czyste wino gniewu Bożego z kielicha jego gniewu i będzie męczony w ogniu i w siarce wobec świętych aniołów i wobec Baranka.” Obj. 14:9-10. Właściwe używanie symboli jest istotne aby zrozumieć to poselstwo. **Co przedstawia następujące symbole: bestia, obraz, znak?**

Smok

Linia proroctw, w której znajdujemy ten symbol zaczyna się od 12 rozdziału Objawienia, gdzie smok usiłuje zniszczyć Chrystusa przy jego narodzeniu. Smok jest szatanem, o czym mówi tekst Objawienia 12:9; był on właśnie tym, który zachęcał Heroda aby zabił Chrystusa. Ale głównym namiestnikiem Szatana w walce z Chrystusem i Jego ludem w czasie pierwszych wieków Chrześcijańskiej Ery było

wiele, szatan oświadczył, że to niesprawiedliwe wymagania Boga doprowadziły do upadku człowieka, tak jak doprowadziły wcześniej do jego własnego buntu. Bóg dał jednak dowód swojej miłości do rodzaju ludzkiego, posyłając swego jednorodzonego Syna, by umarł dla zbawienia upadłej ludzkości. Charakter Boga objawiony jest w dziele odkupienia i pojednania. Potężny argument krzyża demonstrowa całemu światu, że kierunek obrony przez szatana nie ma żadnego uzasadnienia w świetle panowania Boga.

Więcej niż odkupienie

Chrystus przyszedł na ziemię by cierpieć i umrzeć nie tylko po to, aby dokonać odkupienia człowieka. Przyszedł, by wywyżżyć prawo i uczynić je sławnym. Nie tylko po to, by mieszkańcy tego świata uznali je za godne czci i lojalności, ale także po to, by zademonstro-

wać wszystkim światom we wszechświecie, że prawo jest święte i niezmienne, i że nie może być uchylone. Gdyby wymagania prawa mogły być zmienione albo uchylone, Syn Boży nie musiałby oddawać swego życia, by zmasakrać swoją krwią przestępstwa ludzi. Śmierć Chrystusa dowodzi więc niezmienności Bożego prawa.

W ostatecznym wymiarze sądu jasne będzie, że nie ma żadnego uzasadnienia dla istnienia grzechu. Krzyż Golgoty, świadcząc o niezmienności prawa, głosi całemu wszechświatu, że karą za grzech jest śmierć. W śmiertelnym okrzyku Zbawiciela, Wykonało się, ogłoszony został wyrok śmierci na szatana. Przesądzony został wynik wielkiego boju, a ostateczne usunięcie grzechu stało się rzeczą pewną. Cały świat miał przekonać się o naturze i skutkach grzechu. □

Rzymskie Imperium, w którym pogaństwo było dominującą religią. Tak też smok reprezentujący przede

wszystkim szatana, w drugim znaczeniu jest symbolem pogańskiego Rzymu.

Bestia podobna do pantery

W rozdziale 13 (wersety 1-10) opisana jest kolejna bestia, „podobna do leoparda”, której smok - szatan i pogański Rzym - przekazał „siłę swoją, tron swój, i wielką moc.” Ta bestia podobna do leoparda, jak

wierzy większość protestantów, reprezentuje papieństwo, które odziedziczyło moc, tron i władzę poprzednio utrzymane przez starożytne Rzymskie Imperium. Bestia podobna do leoparda jest przedstawiona w następujący sposób: „I dano mu paszczę mówiącą rzeczy wyniosłe i bluźniercze....I otworzyło paszczę swoją, by bluźnić przeciwko Bogu, bluźnić przeciwko imieniu jego i przybytkowi jego, przeciwko tym, którzy mieszkają w niebie. I dozwolono mu wszcząć walkę ze świętymi i zwyciężać ich; dano mu też władzę nad wszystkimi plemionami i ludami, i językami, i narodami.” Proroctwo to jest niemalże identyczne z opisem małego rogu w księdze Daniela 7 rozdział, i bez wątpienia wskazuje na papieństwo.

„I dana mu była moc na czterdzieści dwa miesiące.” A proroctwo mówi, „I widziałem jak jedna z jego głów była śmiertelnie zraniona.” I znowu: „Ten kto zabija mieczem od

„Ściana separacji między kościołem, a państwem jest metaforą opartą na złej historii, metafora ta okazała się bezcelową i prowadząca do osądów. Powinno się ją otwarcie i szczerze porzucić.” Cief Justice William Rehnquist, Time, December 9, 1991.

Ostatni panujący w sądzie Stanów Zjednoczonych „oświadczył, że kiedy religijne prawa wejdą w konflikt z rządowymi potrzebami ujednolicenia prawa, sąd będzie po stronie rządu.” Los Angeles Times, April 18, 1990.

miecza ginie.” Objawienie 13:10. Czterdzieści dwa miesiące oznaczają ten sam okres co „czas, czasy i pół czasu”, trzy lata i pół roku lub 1260 dni, w siódmym rozdziale Daniela to czas w trakcie, którego papieska władza ciemniżyła lud Boży. Okres ten zaczął się wraz z supremacją papieską, po Chrystusie w roku 538, a kończy w 1798. W tym czasie papież został pojmany przez Francuską Armię, i w ten sposób papieżstwo otrzymało śmiertelną ranę, a słowa proroctwa wypełniły się, „Jeśli kto jest przeznaczony do niewoli, do niewoli pójdzie.” Obj. 13:10

Amerika w proroctwie

W tym momencie wprowadzony zostaje inny symbol. Proroctwo mówi: „I widziałem inne zwierzę wychodzące z ziemi, które miało dwa rogi podobne do baranich.” Obj. 13:11. Jedno i drugie pojawienie się bestii i sposób jej powstania wskazuje na to, że naród, który ona przedstawia nie podobny jest do poprzednich symboli. Te wielkie królestwa, które władały światem były przedstawione w proroctwie Daniela jako gnębiące bestie, powstające kiedy „cztery wiatry niebieskie wzburzyły Wielkie Morze.” Daniel 7:2. W 17 rozdziale Objawienia, 5 wersecie, anioł wyjaśnia, że wody

przedstawiają „ludy, tłumy i narody, i języki.” Wiatry są symbolem walki. Cztery wiatry zwalczały się nad wielkim morzem przedstawiając okropne sceny zwycięstwa i rewolucji, przez które królestwa osiągały władzę.

Zwierzę wychodzące z ziemi

Bestia z rogami barana była widziana jako „zwierzę, wychodzące z ziemi.” Obj. 13:11. Zamiast niszczyć inne panowania, aby ustanowić własne, naród tak przedstawiony musiał powstać na obszarze poprzednio nie zajmowanym i wzrastać stopniowo w pokoju. Nie mogło to być powstanie wśród przeludnionych i zmagających się narodów Starego Świata - niespokojnych „ludów, tłumów, narodów i języków”. Narodu tego należy szukać na zachodnim kontynencie.

Jaki naród Nowego Świata w 1798 wzrósł w potęgę, stając się mocnym i wielkim, przyciągając uwagę innych narodów świata? Wniosek z tego symbolu nie podlega żadnej kwestii. Jeden naród i tylko jeden, odpowiada opisowi tego proroctwa, który niewątpliwie wskazuje na Stany Zjednoczone Ameryki. Nieustannie sens, niemalże dosłownych słów natchnionego pisarza nieświadomie używany jest przez mówców i historyków opisujących powstanie i wzrost ich narodu. Wybitny pisarz, tak mówi o powstaniu Stanów Zjednoczonych: „tajemnicze ukazanie się jej, z pustki,; a dalej mówi: „Jak cichy posiew wrosliśmy w imperium.” - G.A. Townsed, The New World Compared With the Old, strona 462. Europejskie czasopismo w 1850 roku wypowiedziało się o Stanach Zjednoczonych jako cudownym imperium, które się „wynurzyło”, i „wśród spokoju codziennie dodawało sobie mocy i dumy.” - The Dublin Nation.

„Dwa rogi jak u barana” dobrze oddają charakter naszych własnych rządów, jako wyrażających się w dwóch

fundamentalnych zasadach - republikanizmie i protestantyzmie. Zasady te są sekretem naszej potęgi i dobrobytu narodowego. Ci, którzy pierwsi znaleźli azyl na brzegach Ameryki, radowali się, że dotarli do kraju wolnego od aroganckich roszczeń papieżstwa i tyrańskich zasad panowania. Zdecydowali założyć rząd na szerokim podłożu cywilnej i religijnej wolności.

Mówi jak smok

Jednak zwierzę z rogami jak u Barana „mówi jak smok. A wykonuje ono wszelką władzę pierwszego zwierzęcia na jego oczach. Ono to sprawia, że ziemia i jej mieszkańcy oddają pokłon pierwszemu zwierzęciu, którego śmiertelna rana była wygojona;... namawiając mieszkańców ziemi, by postawili posąg zwierzęciu, które ma ranę od miecza, a jednak zostało przy życiu.” Obj. 13:11-14.

Baranie rogi i głos smoka wskazują na symbol, który jest uderzającym zaprzeczeniem między oświadczeniami, a praktyką narodu w taki sposób przedstawionego. „Mową” narodu jest prawodawstwo i sądownictwo, przez które to zadanie kłam zasadom wolności i pokoju, które stanowiły fundament podstawy jego polityki. Przepowiednia mówiąca, że e to zwierzę to będzie „mówić jak smok” i wyzywać „wszelką władzę pierwszego zwierzęcia” jasno mówi o wzroście ducha nietolerancji i prześladowaniach, które były zmanifestowane przez narody reprezentujące smoka i bestię podobną do leoparda. Wyrażenie, które mówi - zwierzę mające dwa rogi „sprawia, że ziemia i jej mieszkańcy oddają pokłon pierwszemu zwierzęciu, wskazuje na autorytet tego narodu, który będzie użyty w celu przymusu zachowywania praw bezpośrednio przyczyniających się do oddawania hołdu papieżstwu. Działanie takie będzie bezpośrednio sprzeczne z zasadami rządów tego kraju, z duchem ustanowień wolnościowych, z poważnymi

wyznaniami Deklaracji Niepodległości i sprzeczne z Konstytucją. Założyciele narodu mądrze dążyli do chronienia przed używaniem świeckiej władzy w stosunku do kościoła, aby uniknąć nieuchronnych rezultatów - nietolerancji i prześladowań. Konstytucja zapewnia, że „Kongres nie może uchwalić żadnych nierespektujących ustanowień religijnych lub zabraniających wolnego jej praktykowania,” i że „religijne przekonania nie będą stanowiły przeszkody w sprawowaniu odpowiedzialnego stanowiska publicznego w Stanach Zjednoczonych.”

Jedynie przez jawne pogwałcenie tych gwarancji narodowej wolności, jakiegokolwiek religie mogą być zmuszone do przestrzegania przepisów władzy świeckiej.

Sprzeczność takich działań jest niczym więcej jak obrazem reprezentowanego symbolu. Jest to zwierzę rogami barana wyznające czystość, delikatność i nieszkodliwość - które jednak mówi jak smok.

Obraz bestii

Namawiając mieszkańców ziemi, by postawili obraz zwierzęciu”. Jest tu jasno przedstawiona forma rządów, w której władza prawodawcza pozostaje w rękach ludzi, najbardziej uderzający dowód na to, że Stany Zjednoczone są narodem określonym w proroctwie.

Ale co jest „obrazem bestii”? I jak zostanie on utworzony? Jak czytaliśmy, obraz jest uczyniony przez zwierzę z dwoma rogami, i jest obrazem bestii. Dlatego też, aby poznać do czego podobny jest obraz i jak zostanie utworzony musimy studiować charakterystykę bestii - papieżstwa.

Zjednoczenie kościoła z państwem

Kiedy do wczesnego kościoła wdarło się zepsucie spowodowane odchodzeniem od prostoty Ewangelii i akceptacją pogańskich obrzędów i zwyczajów, kościół stracił Ducha

i moc Bożą; a w celu kontrolowania umysłów ludzkich, szukał poparcia wśród władców świeckich. Rezultatem było utworzenie papieżstwa, kościoła dzierżącego kontrolę nad władzą państwową i używającego jej do swoich własnych potrzeb, szczególnie do karania „herezji”. Aby Stany Zjednoczone mogły uczynić obraz bestii, religijna władza musi do tego stopnia kontrolować rządy cywilne, aby autorytet państwa był również używany przez kościół do realizacji jego własnych potrzeb.

Było to odstępstwo, które doprowadziło wczesny kościół do szukania pomocy świeckiej władzy, a to utorowało drogę dla wzrostu papieżstwa - bestii. Takie właśnie odstępstwo przyczyni się do uczynienia obrazu bestii.

Historia się powtarza

Biblia oświadcza, że przed przyjściem Pana będzie istniało państwo o charakterze religijnym podobne do tego z pierwszych wieków. „A to wiedza, że w dniach ostatecznych nastaną trudne czasy: ludzie bowiem będą samolubni, chciwi, chępliwi, pyszni, bluźnierczy rodzicom

nieposłuszni, niewdzięczni, bezbożni, bez serca, nieprzejednani, przewrotni, niepowściągliwi, okrutni, nie miłujący tego co dobre, zdradziecy, zuchwali, nadęci, miłujący więcej rozkosze niż Boga. Którzy przybierają pozór pobożności, podczas gdy życie ich jest zaprzeczeniem jej mocy; również tych się wystrzegaj.” 2 Tymoteusza 3:1-5.

„A Duch wyraźnie mówi, że w późniejszych czasach odstąpią niektórzy od wiary i przystaną do duchów zwodniczych i będą słuchać nauk szatańskich.” 1 Tymoteusz 4:1. Kiedy stan niepobożności zostanie osiągnięty, nastąpią takie same rezultaty jak w pierwszych wiekach.

Powstanie obrazu

Gdy główne kościoły Stanów Zjednoczonych, zjednoczone na gruncie wspólnych doktryn, wpłyną na państwo, by siłą wyegzekwowało przestrzeganie ich dekretów, wówczas protestancka Ameryka utworzy obraz rzymskiej hierarchii, a nieuniknionym skutkiem takiej polityki będą świeckie kary nakładane na dysydentów. □

Znamię bestii

Bestia z dwoma rogami sprawia, że wszyscy, mali i wielcy, bogaci i ubodzy, wolni i niewolnicy otrzymują znamię na swojej prawej ręce albo na swoim czole, i że nikt nie może kupować ani sprzedawać, jeżeli nie ma znamienia, to jest imienia zwierzęcia lub liczby jego imienia (Obj. 13,16,17). Trzeci anioł ostrzega: Jeżeli ktoś odda pokłon zwierzęciu i jego posągowi i przyjmie znamię na swoje czoło lub na swoją rękę, to i on піć będzie samo czyste wino gniewu Bożego z kielicha jego gniewu. Zwierzę lub bestia wspomniana w tym tekście, do uczczenia której zmusza zwierzę z dwoma rogami, to bestia pierwsza, opisana w 13 rozdziale jako podobna do pantery, a symbolizująca

papieżstwo. Obraz bestii oznacza, że upadły protestantyzm będzie dążył do wymuszenia za pomocą świeckiej władzy przestrzegania swoich dogmatów. Teraz należy jeszcze zidentyfikować znamię bestii.

Przeciwstawne kultury

Po ostrzeżeniu przed oddawaniem czci bestii i jej obrazowi prorocтво oświadcza: Tu się okaże wytrwanie świętych, którzy przestrzegają przykazań Bożych i wiary Jezusa (Obj. 14,12). Skoro ci, co przestrzegają Bożych przykazań są przeciwieństwem czcicieli bestii i jej obrazu oraz tych, co przyjmują znamię bestii, wynika z tego prawdziwi czciciele Boga będą różnić się od czcicieli bestii

przestrzeganiem Bożych przykazań.

Charakter bestii

Szczególnością cechą bestii, a Święci i jej obrazu, jest łamanie przykazań Bożych. Daniel powiada o małym rogu, papieżstwie: Będzie zamyślał odmienić czasy i zakon (Dan. 7,25). Paweł natomiast tę samą moc nazywa człowiekiem grzechu, który wywyższy się ponad Boga. Proroctwa te nawzajem się uzupełniają. Jedynie przez zmianę przykazań Bożych papieżstwo mogło wywyższyć się ponad Boga. Ktokolwiek świadomie będzie przestrzegał tego zmienionego prawa, odda najwyższą cześć mocy odpowiedzialnej za tę zmianę. Akt posłuszeństwa papieskiemu prawu będzie znakiem posłuszeństwa papieżowi zamiast Bogu.

Proroctwo wskazuje na świadomą, celową zmianę: Będzie zamyślał odmienić czasy i zakon. Zmiana czwartego przykazania dokładnie odpowiada tej przepowiedni. Jedyny autorytet, jaki stoi za tą zmianą, to autorytet kościoła rzymskiego. Oto w jaki sposób moc papieska wywyższa się otwarcie ponad Boga.

Świętość soboty

Czciciele Boga będą wyróżniać się szczególnie poszanowaniem czwartego przykazania, będącego znakiem stwórczej mocy Boga i zawierającego uzasadnienie szacunku i czci należnej Bogu. Czycieli bestii natomiast cechować będzie dążenie do

My, hierarchia Kościoła Rzymskokatolickiego, oczekujemy od wszystkich wiernych dzieci kościoła, że ze wszystkich sił poprą prezydenta, aby osoby wchodzące w skład Najwyższego Sądu Stanów Zjednoczonych były posłuszne wskazaniom prezydenta. Ponadto, jeśli będzie to konieczne, powinniśmy zmienić, zmodyfikować lub usunąć obecną konstytucję, aby prezydent mógł wprowadzić swój, a raczej nasz, humanitarny program i wszelkie prawa człowieka ustanowione przez naszych świętych papieży i Świętą Matkę-Kościół.

Wybraliśmy naszego znakomitego prezydenta. Pragniemy, by nasze prawa stanowione były i wprowadzane w harmonii ze Stolicą Apostolską, zaleceniami Papieży i kanonicznym prawem papieskiego tronu. Cała struktura naszego społeczeństwa musi zostać przebudowana na tej podstawie. Nasze prawa dotyczące szkolnictwa muszą zostać zmienione tak, by ateizm, czerwona groźba totalitaryzmu, protestantyzm, komunizm, socjalizm i tym podobne, zostały usunięte z tego pięknego kraju La Aurora Magazine, Italian Baptist Publishing Association, Philadelphia, PA

unieważnienia Bożej pamiętki i wywyższenia papieskiego postanowienia. To właśnie w sprawie niedzieli papieżstwo po raz pierwszy dało poznać swoją arogancję i uciekło się do pomocy państwa, by wymusić jej święcenie jako dnia Pańskiego. Biblia jednak wskazuje na siódmy dzień, a nie pierwszy dzień tygodnia, jako dzień Pański. Chrystus powiedział: Syn Człowieczy jest Panem także i sabatu. Czwarte przykazanie brzmi: Ale siódmego dnia jest sabat Pana.

kościół, ale czyniąc to, zignorują naczelną zasadę, która oddzielała ich od Rzymu - Biblia i tylko Biblia jest podstawą religii protestanckiej. Papiści wiedzą jednak dobrze, że protestanci zwodzą sami siebie, dobrowolnie przyzymkając oczy

Zachowywanie niedzieli przez protestantów jest holdem jaki wbrew sobie składają autorytetowi Kościoła katolickiego (Monsignor Segur, Plain Talk About the Protestantism of Today, s. 213).

A przez proroka Izajasza Pan określa sobotę, jako swój święty dzień (Mar. 2,28; Izaj. 58,13).

Rzymskokatolicy uznają, że zmiana soboty na niedzielę została dokonana przez ich kościół i utrzymują, że protestanci przez święcenie niedzieli podporządkowują się kościołowi rzymskiemu.

Jako znak autorytetu Kościoła katolickiego papiści podają sam fakt zmiany soboty na niedzielę, który protestanci akceptują; ...ponieważ przez zachowywanie niedzieli uznają prawo kościoła do ustanawiania świąt, a ich nieprzestrzeganie uważają za grzech (Henry Tuberville, An Abridgment of the Christian Doctrine, s. 58. **Czym jest więc zmiana soboty, jeśli nie znakiem lub znamię autorytetu Kościoła rzymskiego - znamię bestii?**

Odrzucenie Biblii

Kościół rzymski nie wyzbył się swoich pretensji do władzy, a cały świat wraz z kościołami protestanckimi, przyjmując dzień odpoczynku ustanowiony przez papieżstwo i odrzucając biblijny sabbat, poprą dążenia papieżstwa. Będą usprawiedliwiać tę zmianę autorytetem tradycji i ojców

na wyraźne fakty. Gdy ruch niedzielny przybiera na sile, papiści cieszą się, gdyż wiedzą, że wkrótce postawi to cały protestancki świat pod sztandarem Rzymu.

Cześć dla bestii

W minionych wiekach chrześcijanie święcili niedzielę w przekonaniu, że czyniąc to, czczą biblijny sabbat. Obecnie także we wszystkich kościołach, w tym także Kościele katolickim, są tacy, co szczerze wierzą, iż niedziela jest świętym dniem ustanowionym przez Boga. Bóg przyjmuje ich szczerłość i uczciwość wobec Niego. Jednakże gdy święcenie niedzieli zostanie narzucone przez prawa państwowe, a cały świat zostanie uświadomiony o obowiązku przestrzegania prawdziwego sabbatu, wówczas każdy, kto będzie przestępował prawo Boże i przestrzegał nakazu, za którym stoi autorytet Rzymu, uczci tym samym papieżstwo bardziej niż Boga. Będzie to oddaniem hołdu Rzymowi i mocy zmuszającej do uległości wobec jego nakazów. Będzie to oddaniem czci bestii i jej obrazowi. Gdy ludzie odrzucają znak Bożego autorytetu i

zaakceptują znak władzy Rzymu, przyjmą w ten sposób znamię bestii. Stanie się to jednak dopiero wtedy, gdy kwestia ta zostanie wyraźnie przedstawiona ludziom, aby każdy mógł dokonać wyboru między przykazaniami Bożymi a przykazaniami ludzkimi. Wówczas ci, którzy nadal trwać będą w odstępstwie, przyjmą znamię bestii.

Straszliwa groźba

Najstraszniejsza groźba skierowana kiedykolwiek do śmiertelników znajduje się w trójanielskim poselstwie. Musi to być straszny grzech, skoro spotyka się z Bożym gniewem bez żadnego miłosierdzia. Ludzie nie zostaną pozostawieni w nieświadomości co do tej ważnej sprawy; ostrzeżenie przeciwko temu grzechowi będzie ogłoszone na całym świecie, zanim gniew Boży zostanie wylany, aby każdy miał możliwość uniknąć go. Ostrzeżenie to ma być, według proroctwa, zwiastowane potężnym głosem przez anioła lecącego środkiem nieba, z pewnością więc zwróci uwagę całego świata.

Dwie klasy ludzi

Na tle soboty i niedzieli ludzkość podzieli się na dwie wielkie grupy - tych, którzy przestrzegają przykazań Bożych i mają wiarę Jezusa oraz tych, którzy czczą bestię i jej obraz, i mają jej znamię. Chociaż kościół i państwo połączą się, by sprawić, że wszyscy, mali i wielcy, bogaci i ubodzy, wolni i niewolnicy (Obj. 13,16) otrzymali znamię bestii, to jednak lud Boży nie przyjmie go. Prorok z Patmos ujrzał w widzeniu tych, którzy odnieśli zwycięstwo nad zwierzęciem i jego posągiem, i nad liczbą imienia jego; ci stali nad morzem

Niedziela jest naszym znakiem autorytetu. Kościół jest ponad Biblią, a zmiana święcenia soboty na święcenie niedzieli dowodzi tego faktu (The Catholic Record, London, Ontario, 1 września 1923).

szklistym, trzymając harfy Boże. I śpiewali pieśń Mojżesza... i pieśń Baranka (Obj. 15,2,3).

Dwa wielkie błędy

Poprzez dwa wielkie błędy: doktrynę o nieśmiertelności duszy i święcenie niedzieli, szatan poddaje ludzi swemu zwiedzeniu. Pierwszy stanowi fundament spirytyzmu, drugi łączy protestantyzm z Rzymem. Protestanci w Stanach Zjednoczonych pierwsi wyciągną ręce nad przepaścią w stronę spirytyzmu i w stronę mocy rzymskiej, a pod wpływem tej potrójnej unii kraj ten pójdzie w ślady Rzymu, depcząc prawo wolności sumienia.

Obecnie trudno odróżnić chrześcijan z nazwy od ludzi bezbożnych. Wyznawcy kościołów kochają to, co świat kocha i są gotowi połączyć się z nim, a szatan nie omieszcza wykorzystać tę gotowość dla swoich celów, skłaniając wszystkich do przyjęcia zwiedzeń spirytyzmu. Papiści, którzy chlubią się cudami, jako pewnym znakiem prawdziwości ich kościoła, zostaną niechybnie zwiedzeni cudotwórczą mocą. Protestanci, odrzucając tarczę wiary, także poddadzą się kłamstwu. Papiści, protestanci i światowcy - wszyscy przyjmą formę pobożności, zapierając się jej mocy, i stworzą wielki ruch dla nawrócenia świata i przyspieszenia długo oczekiwanego milenium. □

Szatan zarządza nowym porządkiem świata

Poprzez spirytyzm szatan objawia się jako dobroczyńca ludzkości, uzdrawiając chorych i zapewniając, że zaprowadzi nowy

i bardziej wzniosły system religijny; lecz w tym samym czasie działa jako niszczyciel. Jego pokusy doprowadzają tłumy do ruiny. Niepohamowanie

odrzuca się głos sumienia doprowadzając do konfliktów, rozwiązań, przelewu krwi i innych nieszczęść. szatan ma upodobanie w wojnie, wzbudza

najgorsze namiętności ludzkiej duszy, doprowadzając swoje ofiary do staczenia się w krwawych przestępstwach. Jest jego celem pobudzanie narodów

do wzajemnego zwalczania się, ponieważ w ten sposób może z powodzeniem odwracać uwagę ludzkich umysłów od pracy, która ma ich przygotować na dzień Boga. Szatan działa również poprzez żywoły, które przyczyniając się do śmierci ludzkiej powiększają wielkie żniwo nieprzygotowanych dusz. Poznał on tajemnice laboratorium

pogardę dla prawa Bożego; a Pan zrobi po prostu to co przepowiedział - odciągnie swoje błogosławieństwa od ziemi i odejmie swoją ochronę od tych, którzy buntują się przeciw Jego przykazaniom i naukom, i którzy zmuszają innych aby czynili to samo.

Szatan ma kontrolę nad wszystkimi, którzy nie są pod szczególną opieką Bożą. Będzie sprzyjał i prosperował niektórym, w celu realizacji dalszych swoich zamierzeń, natomiast innych będzie wikał w różnorakie problemy i konflikty, doprowadzając ich do przekonania, że to Bóg dotknął ich nieszczęściem.

W czasie kiedy objawi się dzieciom jako wielki lekarz, który może uleczyć wszystkie ich dolegliwości, będzie przynosił choroby i nieszczęścia, aż gęsto zaludnione miasta doprowadzi do ruiny i spustoszenia.

Sprawca kłopotów zidentyfikowany

Wielki zwodziciel będzie przekonywał ludzi, że ci którzy służą Bogu przyczyniają się do tych wszystkich udręk. Klasa, która wywołała niezadowolone Niebios poniesie odpowiedzialność za wszystkie nieszczęścia, które dotknęły posłusznych Bożemu prawu. Będzie to nieustającym wyrzutem kierowanym do ludzi uznanych za przestępców. Oświadczać się będzie, że ludzie ci obrażają Boga

The Third Angel's Message

A trzeci anioł szedł za nimi, mówiąc donośnym głosem: Jeżeli ktoś odda pokłon zwierzęciu i jego posagowi i przyjmie znamię na swoje czoło lub na swoją rękę, to i on pić będzie samo czyste wino gniewu Bożego z kielicha jego gniewu i będzie męczony w ogniu i w siarce wobec świętych aniołów i wobec Baranka. A dym ich męki unosi się w górę na wieki wieków i nie mają wytchnienia we dnie i w nocy ci, którzy oddają pokłon zwierzęciu i jego posagowi, ani nikt, kto przyjmuje znamię jego imienia (Obj. 14,9-11). (Pełne wyjaśnienie znajdziesz w książce The Great Controversy, reklamowanej na stronie 15.)

„Papiestwo i jego instytucjonalna organizacja, Kościół Rzymsko-Katolicki zdobywa swój status i pozycję jako kościół georeligijny. . . Z politycznym celem i strukturą? Tak, z geopolitycznym celem i strukturą. Gdyż, w końcowej analizie, Jan Paweł II jako pretendent zastępcy Chrystusa rości sobie prawo bycia najwyższym sędziom politycznym, państwowym i społecznym.” Keys of This Blood, M. Martin, strona 374-375.

natury i używa całej swej mocy wywołując żywoły, tak dalece jak jest to w jego zasięgu. Kiedy dotknął nieszczęściem Joba, jak szybko został on pozbawiony swoich stad trzody, sług, domu, i i dzieci. Jedno nieszczęście następowało po drugim jak w jednym momencie. Bóg jednak ochrania swoje stworzenia i odgradza od mocy niszcyciela. Lecz chrześcijański świat okazał

przez pogwałcenie niedzielnego sabatu; że taki grzech przynosi nieszczęścia, które nie ustają, aż nie zostanie wymuszone bezwzględne święcenie niedzieli. Ci, którzy przedstawiają wymagania czwartego przykazania będą posądzeni o uwłaczenie czci należnej niedzieli i o wywoływanie wszystkich kłopotów, powstrzymywanie świętej przychylności i doczesnego dobrobytu. Cudownie działająca moc manifestowana przez spirytyzm będzie posługiwać się swoim wpływem przeciwko tym, którzy wybrali bezwzględnie drogę posłuszeństwa wobec Boga niż

człowieka. Duchy wywoływane podczas seansów spirytystycznych, oświadczą, że Bóg posłał ich, aby przekonały o błędzie wszystkich zaprzeczających świętości niedzieli, utrzymując, że prawo państwowe powinno być przestrzegane jako prawo Boże. Będą opłakiwać wielkie niegodziwości jakie dzieją się w świecie i poświadczą nauki religijnych przywódców, które mówią, iż degradacja stanu moralnego spowodowana jest profanacją niedzieli. Wielkie będzie oburzenie wzbudzone przeciwko wszystkim, którzy odmawiają przyjęcia ich świadectwa. □

Szatan przybiera postać Chrystusa

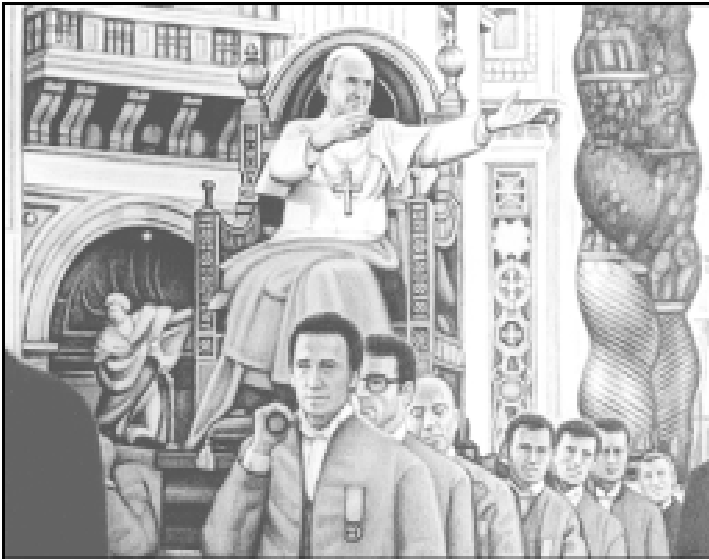
Głównym momentem tego wielkiego dramatu będzie chwila, kiedy sam szatan ukaże się ludziom jako Chrystus. Kościół długo czekał na przyjsię Zbawiciela i na spełnienie swych nadziei. Teraz wielki oszust upozoruje przyjsię Pana. W różnych częściach świata pojawi się wśród ludzi jako majestatyczna istota o

oślepiającej jasności, przypominająca postać Syna Bożego przedstawioną w księdze Objawienia (zob. Obj. 1,13-15). Wspaniałości, jaka będzie go otaczać, nie widziało jeszcze żadne ludzkie oko. W powietrzu zabrzmiał radosny okrzyk: „Chrystus przyszedł! Chrystus Przyszedł!” Ludzie złożą mu hołd padając przed nim, a on podniesie nad nimi

swe ręce błogosławiąc ich, jak kiedyś Jezus błogosławił Swych uczniów, gdy jeszcze był na ziemi. Jego delikatny i piękny głos będzie brzmiał jak piękna muzyka. Łagodnym i współczującym tonem wypowie niektóre prawdy nieba, których kiedyś uczył Zbawiciel; uzdrowi chorych, a potem w przybranej postaci Chrystusa powie, że zmienił święcenie soboty

na święcenie niedzieli i nakaże wszystkim czcić ten dzień, który on błogosławi. Stwierdzi następnie, że ci, którzy nadal święcą siódmy dzień, znieważają jego imię i nie chcą słuchać aniołów, jakich wysłał do nich ze światłem i prawdą. Będzie to największe zwiedzenie. Podobnie jak Samarytanie, którzy zostali oszukani przez Szymona

„Końcowym celem ekumenizmu, jako katolickiej koncepcji, jest zjednoczenie w wierze, nabożeństwie, i uznaniu duchowej supremacji władzy biskupa Rzymu.” Ksiądz J. Cornell.

Pokorny Chrystus

Czarnoksiężnika, tłumy ludzi uwierzą w ten cud i powiedzą: „Ten człowiek to moc Boża, która się nazywa Wielka” (Dz. Ap. 8,10).

Zidentyfikowanie zwodziciela

Jednak lud Boży nie zostanie zwiedzony, bowiem nauki tego fałszywego Chrystusa nie zgadzają się z prawdami Pisma Świętego. Pobłogosławi on czcicieli zwierzęcia i jego posagu, czyli tych ludzi, o których Biblia mówi, że zostanie na nich wylany czysty gniew Boży.

Szatan nie będzie mógł jednak podrobić sposobu

przyjścia Chrystusa. Zbawiciel ostrzegł swój lud przed oszustwem w tej kwestii, przepowiadając dokładnie sposób swego przyjścia: „Powstaną bowiem fałszywi mesjasze i fałszywi prorocy i czynić będą wielkie znaki i cuda, aby, o ile można, zwieść i wybranych ... Gdyby więc wam powiedzieli: oto jest na pustyni - nie wychodźcie; oto jest w kryjówce - nie wierźcie. Gdyż jak błyskawica pojawia się od wschodu i jaśnieje aż na zachód, tak będzie z przyjściem Syna

In regards to the recently established Pope John Paul Cultural Center building in Washington, D.C., the Pope says, “We will come to view this as our little Vatican in the United States.” as reported by Paul Shepard AP writer. *The Daily News*, March 24, 2001.

“The best way to honor Pope John Paul II, truly one of the great men, is to take his teaching seriously; is to listen to his words and put his words and teachings into action here in America. This is a challenge we must accept.” President George W. Bush; March 21, 2001.

Człowieczego” (Mat. 24,24-27; por. Mat. 24,31; 25,31; Obj. 1,7; i Tes. 4,16.17). Nie można podrobić takiego przyjścia będzie ono widziane przez wszystkich ludzi.

Tylko Biblia

Tylko ci, którzy pilnie badali Biblię i umiłowali Prawdę, zostaną ustrzeżeni przed potężnymi zwiedzeniami, jaki przyjdą na świat. Lud Boży dzięki świadectwu Pisma Świętego pozna oszusta w jego przebraniu. Wszyscy będą poddani próbie. Dzięki przesianiu spowodowanymi pokuszeniem

zostaną wyodrębnieni prawdziwi chrześcijanie. Czy lud Boży już teraz jest mocno ugruntowany na Słowie Pana, aby później nie ulec złudzeniu? Czy w tej rozstrzygającej godzinie będzie polegał na Biblii i tylko na Biblii? Szatan ze wszystkich sił będzie usiłował powstrzymać lud Boży od przygotowania się na ten wielki dzień. Uczyni wszystko, aby zamknąć drogę ludziom wiernym Bogu; otoczy ich ziemskimi bogactwami, wciągnie w rozmaite trudne i skomplikowane sprawy, aby obciążyć serca troskami ziemskimi i aby dzień doświadczenia zaskoczył ich jak złodziej w nocy. □

Co czynić teraz?

W tym momencie przenieśmy nasze zainteresowanie z przeszłości i oczekującego nas kryzysu na to, co jest sednem sprawy.

Możesz być dzieckiem Bożym już teraz - w tej chwili - jeśli chcesz. Bóg uczynił już wszystko, a ty musisz tylko to przyjąć. Bóg umiłowal cię tak bardzo, że dał swojego jednorodzonego Syna, abyś przez wiarę w Niego nie zginął, ale miał życie wieczne.

Uzdalniająca moc

Czy przyjąłeś ten dar? Wszyscy, którzy przyjmują Chrystusa, otrzymują moc, by stać się dziećmi Bożymi. Tym zaś, którzy go przyjęli, dał prawo stać się dziećmi Bożymi, tym którzy wierzą w imię jego (Jan 1,12). Należysz do Boga. On cię stworzył. Jesteś więc Jego z tytułu stworzenia. On cię odkupił. Należysz do Niego ze względu na odkupienie. Ale on nie

zatrzyma cię przy sobie siłą; musisz wybrać, by zostać z Nim; musisz uznać Jego prawa i związek między nim i tobą. Gdy poddasz się Mu, wtedy prawdziwie będziesz Jego dzieckiem. Zob. Rzym. 6,16. W tej samej chwili, gdy poddasz swe życie Bożemu prowadzeniu, On przejmie nad tobą kontrolę. Potem krok po kroku będziesz szedł z Nim. Jeśli nie zrezygnujesz z Jego prowadzenia, będziesz nadal Jego dzieckiem. Bo ci, których Duch Boży prowadzi, są dziećmi Bożymi (Rzym. 8,14).

Czy wiesz, że grzech jest przestępstwem prawa Bożego? Każdy kto popełnia grzech, i zakon przestępuje, a grzech jest przestępstwem zakonu (1 Jana 3,4. Zob. Rzym. 5,13; 7,7).

Czy wiecie, że siódmy dzień tygodnia jest świętym dniem Pańskim? I ukończył Bóg w siódmym dniu dzieło swoje, które uczynił, i odpoczął dnia siódmego od wszelkiego dzieła,

które uczynił. I pobłogosławił Bóg dzień siódmy, i poświęcił go, bo w nim odpoczął od wszelkiego dzieła swego, którego Bóg dokonał w stworzeniu (1 Moj. 2,2.3. Zob. 2 Moj. 20,8-11).

Nowonarodzenie

Z ziemskimi przyjaciółmi możemy zapoznawać się przez wzrok i dotyk. Z Jezusem jednak łączymy się w naszych myślach. Wierzysz w Słowo Boże. Wierzysz sercem. Zob. Rzym. 10,10. Wiara tedy jest ze słuchania, a słuchanie przez Słowo Chrystusowe (Rzym. 10,17). Wiara w Jezusa przychodzi więc przez studiowanie Słowa Bożego. Zob. Obj. 14,12. Musimy studiować, by zyskać Bożą aprobatę i być posłusznymi prawdzie na nasz czas. Zob. 2 Tym. 2,15. Wówczas słowo (w twoim sercu) daje ci nowe życie. Doświadczenie to jest nowonarodzeniem. Zob. 1 Piotra 1,23. Potem, pijąc mleko Słowa,

wzrastasz. Zob. 1 Piotra 2,2. Nie czekaj, aż to odczujesz. Przyjmij Boga przez Jego słowo, bez względu na twoje uczucia.

Oczyszczenie teraz

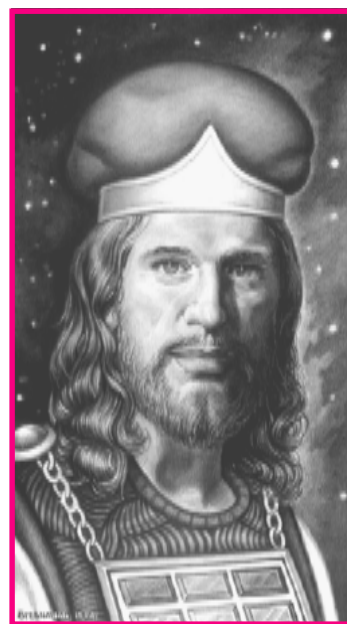
Nasza miłość do Boga objawiać się będzie upodobaniem w zachowywaniu Jego przykazań. A z tego wiemy, że go znamy, jeśli przykazania jego zachowujemy. Kto mówi: Znam go, a przykazań jego nie zachowuje, kłamcą jest i prawdy w nim nie ma. lecz kto zachowuje Słowo jego, w tym prawdziwie dopełniła się miłość Boża. Po tym poznajemy, że w nim jesteśmy (1 Jana 2,3-5). Proś Boga o cokolwiek pragniesz, a potem dziękuj Mu tak, jak byś już to otrzymał. Zob. Mar. 11,24. Każda twoja prośba zostanie spełniona, jeśli będziesz prosić zgodnie z Jego wolą. Zob. 1 Jana 5,14.15.

Bóg mówi: Oczyszczę cię. Dam ci nowe serce. Włóż

mojego ducha w twoje wnętrze. (Ezech. 36,25-27). Proś Go, by to uczynił. Dziękuj Mu tak, jakby już się to stało, bo On obiecał, że się stanie. Wyznaj Mu swoje grzechy i proś o przebaczenie. Dziękuj tak, jakby już było ci przebaczone. 1 Jana 1,9; Mat. 7,7.11; Filip. 4,6.19. Biblia jest pełna obietnic; wszystkie zaś należą do ciebie - możesz je przyjąć w ten prosty sposób.

Chodź z Chrystusem

Czy Bóg pragnie, drogi Czytelniku, byś był Jego dzieckiem? Odpowiedź brzmi: Tak, Tak, Tak! Pozostaje tylko pytanie, czy ty, drogi Czytelniku, chcesz być dzieckiem Bożym? Jeśli twoja odpowiedź także brzmi: Tak, to na mocy Słowa Bożego, jesteś dzieckiem Bożym. Włóż swoją rękę w Jego dłoń i pozostań z Nim. Temu, którego umysł jest stały, zachowujesz pokój, pokój mówię; bo tobie zaufał. Ufajcie po wsze czasy

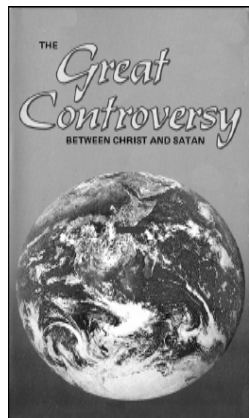

Panu, gdyż Pan jest skałą wieczną (Izaj. 26,3.4). □

AMEN!

The Great Controversy

ZAMÓW już dziś składające się z czterdziestu dwóch rozdziałów, niezrównane dzieło, z którego zaczerpnięto znaczną część tekstów do tej publikacji. Studiuj poważne kwestie związane z odwiecznym bojem dobra ze złem. Książka ta stanowi komentarz najważniejszych wydarzeń ery chrześcijańskiej, zmierzających ku zdumiewającego, szybko zbliżającego się finału. Książka zawiera pełną historyczną i biblijną dokumentację. Sprzedana już w milionach egzemplarzy na całym świecie. Bogato ilustrowana.

Tylko 6,95 dolara.

Komentarze i uwagi na temat zawartości publikacji prosimy przysyłać na adres:

EFW International
24-A Federal Drive #370
Jackson, TN 38305 USA

Nieodpłatne Studium Biblijne

JEŚLI szukasz odpowiedzi na ważne i nurtujące cię pytania, prześlij do nas kartę po cztową z prośbą o lekcje Korespondencyjnego Kursu Biblijnego. Kurs jest niezobowiązujący i wolny od jakichkolwiek form nacisku. Znajdziesz w nim natomiast proste, zrozumiałe prawdy biblijne, które pomogą ci pełniej poznać i zrozumieć Biblię.

Znakomita pomoc do studiowania Biblii

- Obejmuje całą historię biblijną – od Edenu utraconego do Raju odzyskanego
- Czyni zapis Biblijny żywym i aktualnym
- Oświeca i wyjaśnia Słowo Boże
- Oddaje dramatyzm historii biblijnych
- Doskonały komentarz dla ludzi zainteresowanych poważnym studium Biblii

1. *The Desire of Ages* 2. *The Acts of the Apostles* 3. *Prophets and Kings*
4. *Patriarchs and Prophets* 5. *The Great Controversy*

Materiał zawarty w tych książkach pomoże wam pełniej zrozumieć Konflikt Wieków przedstawiony w życiu mężów Bożych w starożytności, niewoli i odrodzeniu Izraela, życiu Jezusa Chrystusa, historii kościoła apostołowego i dziejach zwiastowania ewangelii Chrystusa.

Tylko 24,95
dolarów.

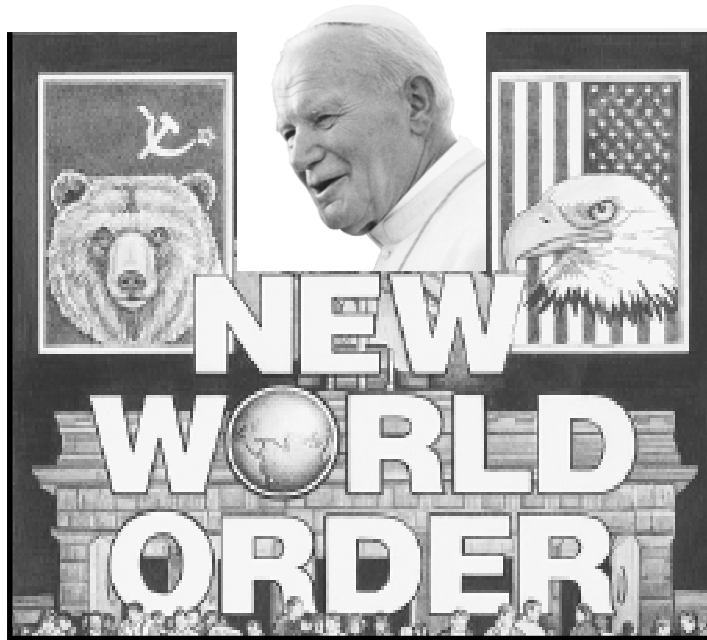
OSTATNIE OSTRZEŻENIE DLA ŚWIATA

Pokój na ziemi to temat popularyzowany przez chrześcijan na całym świecie przynajmniej raz w roku, na Boże Narodzenie. Prawdę mówiąc, dobrzy ludzie wszędzie nie pragną niczego większego niż pokój na ziemi, aby spokojnie przeżywać radość życia w rodzinie, kościele, wśród przyjaciół oraz korzystać z owoców swej uczciwej pracy. Jakże jednak ulotny bywa ziemski pokój!

Ziemia w przeszłości doświadczała kilku okresów politycznego i socjalnego odпочynku podczas rządów takich imperiów, jak Babilonia, Medo-Persja, Grecja i Rzym. Po upadku imperium rzymskiego Europa podzielona została na wiele państw. Na przestrzeni wieków miliony ludzi poniosło śmierć w wojnach mających na celu zjednoczenie podzielonego kontynentu.

I wojna światowa toczona była po to, by położyć kres wszelkim wojnom. Jak naiwne było to hasło, dowiódł wybuch II wojny światowej. Ta prawdziwie światowa wojna zakończyła się wynalezieniem broni jądrowej. Z nastaniem ery atomowej ludzkość zaczęła tworzyć broń tak potężną, że przy jej użyciu globalny konflikt zakończyłby się samouniemożliwieniem ludzkości, a nawet zniszczeniem życia na naszej planecie.

Pokój jako wynik strachu przed wzajemnym zniszczeniem nie okazał się idealny. Nawet w obliczu groźby nuklearnej anihilacji ziemia doświadczyła wielu pomniejszych konfliktów zbrojnych i

Ile pozostało supermocarstw?

kilku poważnych wojen, takich jak wojny w Korei, Wietnamie i Afganistanie. Oba supermocarstwa - Rosja i Stany Zjednoczone - musiały wycofywać się z wojen, których nie mogły wygrać za pomocą broni konwencjonalnych, a w których bały się użyć broni nuklearnej.

W te pełne frustracji zmagania zapewnienia jakiejś nadziei mieszkańcom ziemi wkroczyła osobowość i moc oferująca rozwiązanie ogólnoludzkiej potrzebie pokoju i stabilizacji. W październiku 1978 roku mało znany polski arcybiskup, Karol Wojtyła, został głową Kościoła rzymskokatolickiego i państwa watykańskiego. Obecny papież łączy te dwie role przywódcy, usiłując spełnić swoje przekonanie, że jest papieżem, który powróci na tron świata, opuszczony w 1798. Wielu uważa, że jest to pierwszy w nowożytnych czasach papież zdolny osiągnąć ten cel.

Podtytuł książki *The Keys of This Blood* zapowiadał serię wydarzeń mających zmienić świat na zawsze. Wskazał na głównych postaciach w grze zmierzającej do tego ostatecznego celu. Brzmi on następująco: Papież Jan Paweł II przeciw Rosji i Zachodowi w walce o panowanie nad Nowym Porządkiem Świata.

Autor, Malachi Martin, jezuita i znawca spraw watykańskich, przyjmuje propapieskie stanowisko w bitwie o panowanie nad światem. Książka zawiera pewne przepowiednie dotyczące przyszłości świata, ale przede wszystkim definiuje strategię Watykanu.

Jedną z przepowiedni odkrywa papieski zamiar wyeliminowania Związku Radzieckiego. Jej wypełnienie jest obecnie znakomicie udokumentowanym faktem. Prasa na całym świecie właściwie zinterpretowała

rolę papieża w rozłożeniu komunizmu, symbolicznie zaznaczonym zburzeniem Muru Berlińskiego 9 listopada 1989 roku.

Teraz, gdy były Związek Radziecki jest już częścią historii, stronami w walce o władzę nad światem są Stany Zjednoczone Ameryki, Narody Zjednoczone i papież Jan Paweł II. Nie wiadomo jeszcze, czy komunistyczne Chiny zmanifestują geopolityczne dążenia.

Przepowiednia jednego jezuita o nieuchronnym Nowym Porządku Świata nie jest jeszcze powodem, by bić na alarm. Alarmujące jest jednak to, że problem poruszony w książce *The Keys of This Blood* niemal pokrywa się z prorocत्वami biblijnymi zapisanymi prawie dwa tysiące lat temu.

Na ile papież, Stany Zjednoczone i Organizacja Narodów Zjednoczonych czują się na siłach położyć kres niekończącym się konfliktom w obecnym świecie? W jaki sposób będą próbować zaprowadzić pokój w obecnych warunkach socjalnych, politycznych i religijnych? Czy nowy porządek świata zostanie ustanowiony w naszych czasach, by doprowadzić do względnej stabilności, podobnej do tej, jaka istniała za panowania ogólnoswiatowych imperiów? Nie musimy zgadywać, jakie są odpowiedzi na te najistotniejsze pytania. Historia i prorocत्वowo wspólnie dostarczają zdumiewającego i pełnego wglądu we wstrząsające wydarzenia, czekające nas w niedalekiej przyszłości. □